

សេចក្តីណែនាំ

អំពីគោលការណ៍ណែនាំ

ស្តីពី

ការសម្រួលក្នុងស្រុកនិងការគ្រប់គ្រងជំនួយអន្តរជាតិ

សំរាប់គ្រោះមហន្តរាយនិងរបកកំហើញដំបូង

របៀបវារៈសកលរបស់សហព័ន្ធអន្តរជាតិ

(២០០៦-២០១០)

ក្នុងអំឡុងពេលជាងពីរឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ជាមួយរបស់សហព័ន្ធគឺទៅលើការអនុវត្តន៍ឱ្យសំរេចទិសដៅនិងបញ្ហាអាទិភាពមួយចំនួនដូចខាងក្រោមនេះ :

ទិសដៅរបស់យើង

ទិសដៅទី១ : ការកាត់បន្ថយអាត្រានៃការស្លាប់ ការរហួស និងផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះមហន្តរាយ ។

ទិសដៅទី២ : ការកាត់បន្ថយអាត្រានៃការស្លាប់ ការឈឺ និងផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះមហន្តរាយ និងការជួយសង្គ្រោះបន្ទាប់ផ្នែកសុខភាពសាធារណៈ ។

ទិសដៅទី៣ : បង្កើនសមត្ថភាពដល់សហគមន៍មូលដ្ឋានសង្គមស៊ីវិល និងកាកបាទក្រហម និងអង្គជំនួយក្រហមដើម្បីដោះស្រាយស្ថានភាពបន្ទាន់បំផុតនៃភាពងាយរងគ្រោះ ។

ទិសដៅទី៤ : លើកកម្ពស់ការគោរពភាពផ្សេងៗពីគ្នា និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរជាមនុស្សនិងកាត់បន្ថយចិត្តចង្អៀតចង្អល់ ការរើសអើង និងការផាត់ចេញពីសង្គម ។

បញ្ហាអាទិភាពរបស់យើង

បង្កើនសមត្ថភាពរបស់យើងនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ថ្នាក់តំបន់ និងថ្នាក់អន្តរជាតិដើម្បីឆ្លើយតបនឹងគ្រោះមហន្តរាយ និងការជួយសង្គ្រោះបន្ទាន់ផ្នែកសុខភាពសាធារណៈ ។

ពង្រីកសកម្មភាពរបស់យើងជាមួយសហគមន៍ងាយរងគ្រោះ
នានាក្នុងការលើកកម្ពស់សុខភាព ការបង្ការជម្ងឺ និងការកាត់
បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយ ។

បង្កើតឱ្យខ្លាំងក្លាថែមទៀតនូវកម្មវិធី និងការតស៊ូមតិរបស់
យើងផ្នែកហ៊ុរ/អេដស៍ ។

ធ្វើការតស៊ូមតិជាថ្មីអំពីបញ្ហាអាទិភាពផ្នែកមនុស្សធម៌ ជា
ពិសេស ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងចិត្តចង្អៀតចង្អាត ភ្នាក់ងារ ការ
រើសអើង និងលើកកម្ពស់ការកាត់ បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយ ។

អំពីកម្មវិធីច្បាប់អន្តរជាតិស្តីពីការឆ្លើយតបនឹងគ្រោះមហន្តរាយ(IDRL)

កម្មវិធីច្បាប់ វិធាន និងគោលការណ៍នានាស្តីពីការឆ្លើយតបនឹងគ្រោះមហន្តរាយនៃសហព័ន្ធអន្តរជាតិនៃសង្គមកាកបាតក្រហម និងអង្គជំនួយក្រហម(IDRL) ស្វែងរកការកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះរបស់មនុស្សដោយការពង្រឹងការត្រៀមបំរុងតាមផ្លូវច្បាប់សំរាប់គ្រោះមហន្តរាយតាមរយៈការតស៊ូមតិ ការជួយឧបត្ថម្ភផ្នែកបច្ចេកទេស ការបណ្តុះបណ្តាល និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ។

អារម្ភកថា

នៅពេលមានការអំពាវនាវសុំជំនួយបន្ទាប់ពីមានគ្រោះមហន្តរាយធំមួយកើតឡើង ពិភពលោកបានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងទៅលើសេចក្តីត្រូវការជំនួយមនុស្សធម៌ដល់ប្រជាជនដែលរងផលប៉ះពាល់និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការផ្តល់ស្បៀងអាហារ ថ្នាំពេទ្យ និងសំភារៈសំខាន់ចាំបាច់ផ្សេងៗឱ្យបានឆាប់រហ័សតាមដែលអាចធ្វើបាន ។ ទិដ្ឋភាពផ្លូវច្បាប់សំរាប់ប្រតិបត្តិការជំនួយនេះកម្រនឹងមានណាស់ បើទោះជាទិដ្ឋភាពទាំងនេះមានលក្ខណៈសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តនីតិវិធីការនេះឱ្យបានជោគជ័យក្តី ។

រដ្ឋាភិបាលនានាគួរត្រៀមបំរុងជាស្រេចដើម្បីឆ្លើយតបនឹងបញ្ហាផ្លូវច្បាប់សំរាប់ជំនួយអន្តរជាតិដែលរដ្ឋាភិបាលទាំងនោះទទួល ។ ក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ សន្និសីទអន្តរជាតិលើកទី៣០ របស់កាកបាតក្រហមនិងអង្គជំនួយក្រហមបានជំរុញឱ្យរដ្ឋាភិបាលនានាលើកកំពស់យ៉ាងខ្លាំងក្នុងទិសដៅនេះ តាមរយៈការអនុម័តជាឯកច្ឆន្ទនូវគោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ការសម្រួលក្នុងស្រុក និងការគ្រប់គ្រងជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកកំហើញដំបូង ។

ប្រសិនបើគោលការណ៍ទាំងនេះត្រូវបានអនុវត្តពេញលេញនោះ វានឹងអាចធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងថែម
ទៀតដល់ប្រសិទ្ធភាព និងគុណភាពនៃប្រតិបត្តិការជំនួយ និងជួយបញ្ជាក់ច្បាស់ពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវ
របស់តួអង្គទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ ។ ស្របតាមការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ខ្លួននៅក្នុងសន្និសីទអន្តរជាតិ ពេលនេះវា
អាស្រ័យទៅលើរដ្ឋាភិបាលនានាក្នុងការប្រើប្រាស់យ៉ាងសកម្មនូវគោលការណ៍ណែនាំដើម្បីពិនិត្យ និងពង្រឹង
ប្រព័ន្ធច្បាប់នៅមុនការកើតមានគ្រោះមហន្តរាយក្រោយទៀត ។ ការធ្វើការជាមួយដៃគូជំនួយមនុស្សធម៌
របស់យើង សហព័ន្ធអន្តរជាតិ និងសមាជិកសង្គមកាកបាតក្រហម និងអង្គច័ន្ទក្រហមរបស់ខ្លួន ការត្រៀម
បំរុងដើម្បីជួយដល់រដ្ឋាភិបាលនានាក្នុងកិច្ចការនេះ ។

ម៉ាក ភូ សីកាឡា

អគ្គលេខា

សហព័ន្ធអន្តរជាតិនៃ

សង្គមកាកបាតក្រហមនិងអង្គច័ន្ទក្រហម

មាតិការឿង

សេចក្តីផ្តើម ----- ៥
១. តើគោលការណ៍ណែនាំគឺជាអ្វី? ----- ៦
២. តើគោលការណ៍ណែនាំនេះមានប្រភពមកពីណា? ----- ៦
៣. ហេតុអ្វីបានជាគេត្រូវការឱ្យមានគោលការណ៍ណែនាំនេះ? ----- ៦
៤. តើអ្វីទៅជាស្នូលនៃគោលការណ៍ណែនាំនេះ? ----- ៧
៥. តើគេអាចប្រើប្រាស់គោលការណ៍ណែនាំនេះដូចម្តេច? ----- ៨
៦. តើខ្ញុំអាចដឹងពីអ្វីថែមទៀត? ----- ៩

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការសម្រួលក្នុងស្រុកនិងការគ្រប់គ្រងជំនួយ

អន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកកំហើញដំបូង----- ១០

ផ្នែកទី ១ : ការទទួលខុសត្រូវ ----- ១២

ផ្នែកទី ២ : ការប្រកាសអាសន្ន និងការត្រៀមបំរុង ----- ១៥

ផ្នែកទី ៣ : ការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ឈប់ជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់
គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកកំហើញ ----- ១៦

ផ្នែកទី ៤ : ភាពស្របច្បាប់សំរាប់សេវាច្បាប់ ----- ១៧

ផ្នែកទី ៥ : សេវាច្បាប់សំរាប់ការចូល និងការប្រតិបត្តិការ ----- ១៨

សេចក្តីសំរេចចិត្តលេខ៤ នៃសន្និសីទអន្តរជាតិនៃកាកបាទក្រហម

និងអង្គចំនុក្រហម(វិច្ឆិកា ២០០៧) ----- ២២

សេចក្តីផ្តើម :

នៅក្នុងប៉ុន្មានទសវត្សកន្លងមកនេះ មានប្រទេសជាច្រើនបានបង្កើនសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនដើម្បីសំរាល និងឆ្លើយតបចំពោះផលប៉ះពាល់នៃគ្រោះមហន្តរាយ ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយក៏ហេតុការណ៍នៃគ្រោះមហន្តរាយមួយចំនួននៅតែមានច្រើនលើសលុបដែលហួសពីសមត្ថភាពក្នុងស្រុក ។ ជាអកុសលបញ្ហានេះទំនងជានឹងបន្តកើតមាននៅថ្ងៃអាណាគតដ៏ខ្លាំងមុខ ដោយសារតែកំណើននៃភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃព្រឹត្តិការណ៍ផ្នែកឧតុ-និយមដែលបណ្តាលមកពីការឡើងកំដៅពិភពលោក និងកំណើនចំនួនមនុស្សរស់នៅក្នុងស្ថានភាពមិនទៀង ។ នៅពេលហេតុការណ៍នេះកើតឡើង គេចាំបាច់ត្រូវមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ-អន្តរជាតិ ដើម្បីបំពេញសេចក្តីត្រូវការផ្នែក-មនុស្សធម៌របស់សហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់ ។

គ្រោះមហន្តរាយនាពេលថ្មីៗនេះ ក៏បានបង្ហាញថា គ្មានរដ្ឋណាមួយអាចធ្វើការពិចារណាដោយសមហេតុផលថាខ្លួនទទួលបានភាពសុំនិងសេចក្តីត្រូវការម្តងម្កាលចំពោះជំនួយអន្តរជាតិឡើយ ។ ដោយសារព្យុះសង្គរកាទ្រីណាបានបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងឆ្នាំ២០០៥ សូម្បីតែសង្គមអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិបំផុតមួយ ចំនួនជូនកាលក៏ត្រូវការជំនួយពីបរទេសដែរ ។

ជាអកុសល មានរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសតែមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះដែលបានត្រៀមបំរុងគ្រប់គ្រាន់សំរាប់លទ្ធភាពដែលថានៅថ្ងៃណាមួយពួកគេនឹងត្រូវការជំនួយអន្តរជាតិ ។ ជារឿយៗលទ្ធភាពគឺមកពីការរៀបចំ ទិសដៅមិនបានល្អនៅពេលដែលសេចក្តីត្រូវការកើតឡើង ។ ការគ្រប់គ្រងតឹងតែងខ្លាំងពេកនៅក្នុងតំបន់ខ្លះ នាំទៅរកភាពការិយាធិបតេយ្យជ្រុលធ្វើឱ្យការទទួល និងការគ្រប់គ្រងជំនួយមានការយឺតយ៉ាវ ទន្ទឹមនឹងនេះ ការគ្រប់គ្រងដែលធ្ងន់រលុងខ្លាំងពេកនៅក្នុងប្រទេសឯទៀតធ្វើឱ្យគុណភាពខ្សោយ និងការខំប្រឹងប្រែងគ្មានការសម្របសម្រួលត្រឹមត្រូវ ។ បញ្ហាទាំងនេះគួរផ្សំដោយការកើនឡើងនូវចំនួននិងភាពផ្សេងៗគ្នានៃតួអង្គអន្តរជាតិ ដែលអាចស្វែងរកការផ្តល់ជំនួយក្នុងការឆ្លើយតបនឹងគ្រោះមហន្តរាយធំៗ ។

ការដែលរដ្ឋាភិបាលមិនបានត្រៀមបំរុងធ្វើឱ្យមានការពិបាកផ្នែករដ្ឋបាល និងនយោបាយច្រើនឥតគណៈនាក្នុងករណីទាំងនេះ ដែលអ្នកផ្តល់ជំនួយមានការរារាំងចិត្តដោយសារការពន្យារពេលដែលមិនចាំបាច់ និងការចំណាយខ្ពស់ពេក ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ជនរងគ្រោះធំៗគឺគ្រួសារប្រជាពលរដ្ឋដែលជីវិតរស់នៅរបស់ពួកគាត់ត្រូវ

បានដួលរលំដោយសារគ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំមួយ
ត្រូវការការជួយគាំទ្រភ្លាមៗនិងមានប្រសិទ្ធភាព ។
ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះ សហព័ន្ធអន្តរជាតិ
នៃសង្គមកាកបាតក្រហម និងអង្គច័ន្ទក្រហមបាន
ពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងច្រើនជាមួយរដ្ឋាភិបាល
និងអ្នកឯកទេសជំនួយនានា ដើម្បីបង្កើតគោល-

ការណ៍ណែនាំស្តីពីការសម្រួលក្នុងស្រុក និងការ
គ្រប់គ្រងជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ
និងជំនួយរបកកំហើញដំបូង (" គោលការណ៍
ណែនាំ ") ។

១. តើគោលការណ៍ណែនាំគឺជាអ្វី?

គោលការណ៍ណែនាំគឺជាបណ្តុំនៃអនុសាសន៍ផ្តល់ជូនរដ្ឋាភិបាលនានាអំពីរបៀបរៀបចំច្បាប់ និង
ផែនការរបស់ខ្លួនស្តីពីគ្រោះមហន្តរាយសំរាប់ច្បាប់ធម្មតាក្នុងប្រតិបត្តិការជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្ត-
រាយ ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះប្រាប់រដ្ឋាភិបាលទាំងអស់អំពីបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីគុណភាព ដែលរដ្ឋាភិបាល
ត្រូវប្រើប្រាស់ជំនួយមនុស្សធម៌ ក៏ដូចជា បែបផែនដៃនៃអ្នកផ្តល់ជំនួយផ្នែកសេវាច្បាប់ដែលចាំបាច់ត្រូវធ្វើការ
ការងាររបស់ខ្លួនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ មានការឆ្លើយតបចំពោះបញ្ហាធម្មតា នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ
គេក៏ត្រូវតែពឹងផ្អែកលើឯកសារគោលនយោបាយ និងច្បាប់អន្តរជាតិផងដែរ ។

២. តើគោលការណ៍ណែនាំនេះមានប្រភពពីណា?

ក្នុងឆ្នាំ២០០១ សហព័ន្ធអន្តរជាតិនៃសង្គមកាកបាតក្រហម និងអង្គច័ន្ទក្រហម បានចាប់ផ្តើមកម្ម-
វិធីរបស់ខ្លួនស្តីពីច្បាប់ វិធាន និងគោលការណ៍ស្តីពីការឆ្លើយតបនឹងគ្រោះមហន្តរាយអន្តរជាតិ (IDRL) ដើម្បី
ធ្វើការស៊ើបអង្កេតអំពីថាតើក្របខ័ណ្ឌច្បាប់អាចរួមចំណែកក្នុងការពង្រឹងការផ្តល់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយយ៉ាង
ណាខ្លះ ។ តាមរយៈកម្មវិធីនេះដែលបានរៀបចំ ឬសម្របសម្រួលដល់ការសិក្សារបស់បុគ្គលជាច្រើនរយពាន់
ករណីនៅជុំវិញពិភពលោក ហើយបានពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយជាមួយតួអង្គពាក់ព័ន្ធអំពីបទ
ពិសោធន៍របស់ខ្លួនលើបញ្ហាច្បាប់ផ្សេងៗក្នុងប្រតិបត្តិការគ្រោះមហន្តរាយ ។

ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ សន្និសីទអន្តរជាតិស្តីពីកាកបាតក្រហម និងអង្គច័ន្ទក្រហម (ដែលប្រមូលរដ្ឋាភិបាល
នានានៃអនុសញ្ញាទីក្រុងហ្សឺណែវ និងសមាសធាតុនៃសកម្មភាពកាកបាតក្រហម និងអង្គច័ន្ទក្រហម) បានបន្ត

ធ្វើការងារនេះ ហើយបានអំពាវនាវឱ្យសហព័ន្ធនេះសហការជាមួយដៃគូនានា ដើម្បីបង្កើត " គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់អនុវត្តជាក់ស្តែងក្នុងសកម្មភាពឆ្លើយតបទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយអន្តរជាតិ " ។

ក្នុងឆ្នាំ២០០៦-២០០៧ សហព័ន្ធ និងដៃគូនានារបស់ខ្លួនបានរៀបចំសេរីនៃវេទិកាថ្នាក់តំបន់កំរិតខ្ពស់ ដែលកើតមកពីការបង្កើតគោលការណ៍ណែនាំនេះ ។ ជាសរុប មានរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសទាំងអស់ចំនួន១៤០ សង្គមកាកបាតក្រហម និងអង្គការក្រហមចំនួន១៤០ និងអង្គការអន្តរជាតិចំនួន៤០ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងបណ្តាញអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនានាបានចូលរួមក្នុងវេទិកាទាំងនេះ ឬពុំនោះទេ បានផ្តល់មតិក្នុងសេចក្តី ព្រាងគោលការណ៍ណែនាំនេះ ។

ក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ រដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ និងតួអង្គនៃកាកបាតក្រហម និងអង្គការក្រហមបាន អនុម័តជាឯកច្ឆ័ន្ទលើគោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះក្នុងសន្និសីទអន្តរជាតិស្តីពីកាកបាតក្រហម និងអង្គការ ក្រហម ។

៣. ហេតុអ្វីបានជាគេត្រូវការឱ្យមានគោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ?

គេត្រូវការឱ្យមានគោលការណ៍ទាំងនេះ ពីព្រោះប្រទេសភាគច្រើនមិនមានច្បាប់ពិសេស ដើម្បី សម្រួល និងគ្រប់គ្រងជំនួយអន្តរជាតិទេ ។ វាអាចជាបណ្តុំនៃបញ្ហារួម ដោយរួមមាន :

ក. ការវិវត្តិដែលមិនចាំបាច់ :

- ការវិវត្តិ និងការពន្យារពេលបង់ពន្ធគយសំរាប់ទំនិញ និងគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារជំនួយ ។
- ការកំណត់អំពីការកិច្ច គ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារ និងពន្ធអាករផ្សេងទៀតទៅលើមុខសំភារៈ និង សកម្មភាពជំនួយ ។
- ការលំបាក និងរយៈពេលក្នុងការទទួល និងការបន្តទិដ្ឋាកាដែលចាំបាច់ និងការអនុញ្ញាត សំរាប់បុគ្គលិកផ្នែកជំនួយមនុស្សធម៌ ។
- បញ្ហាអំពីការទទួលស្គាល់តាមផ្លូវច្បាប់អំពីលក្ខណៈសម្បត្តិអ្នកវិជ្ជាជីវៈបរទេសសំរាប់បុគ្គលិក ឯកទេស (ជាពិសេសបុគ្គលិកពេទ្យ) ។
- ការលំបាកក្នុងការចុះបញ្ជីរបស់អង្គការមនុស្សធម៌បរទេស ដែលនាំទៅរកការវិវត្តិក្នុងការ បើកកុងធនាគារនិងការជួលបុគ្គលិកក្នុងស្រុក ។

ខ. ការសម្របសម្រួល និងគុណភាពទំនាក់ទំនងនៃអ្នកផ្តល់ជំនួយអន្តរជាតិមួយចំនួន

- ការនាំចូលមុខជំនួយមិនបានសមស្រប ឬដែលមិនចាំបាច់
- ការខកខានមិនបានសម្របសម្រួលជាមួយអាជ្ញាធរក្នុងស្រុក និងអ្នកផ្តល់ជំនួយដទៃទៀត
- ការប្រើបុគ្គលិកដែលមិនបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលត្រឹមត្រូវ
- ការខកខានមិនបានពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកដែលត្រូវទទួលផល
- ឥរិយាបថមិនអាចទទួលយកបានខាងវប្បធម៌
- ការញុំាឱ្យផ្លាស់ប្តូរ

បទពិសោធន៍បានបង្ហាញថា ព្រឹត្តិការណ៍នៃគ្រោះមហន្តរាយធំមួយ គឺការប្រើពេលវេលាមិនបានសមស្របក្នុងការព្យាយាមបង្កើតវិធាន និងប្រព័ន្ធធើដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះ ។ គោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ បានរៀបចំឡើងដើម្បីជួយដល់រដ្ឋាភិបាលនានាដើម្បីត្រៀមបំរុងនៅមុនកើតមានគ្រោះមហន្តរាយ ។

៤. តើអ្វីទៅជាគំនិតស្នូលនៃគោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ?

ក. តួអង្គក្នុងស្រុកមានតួនាទីសំខាន់

គោលការណ៍ណែនាំទទួលស្គាល់ថាវាជាការទទួលខុសត្រូវដំបូង និងខ្ពស់បំផុតរបស់រដ្ឋាភិបាលនៃរដ្ឋរងផលប៉ះពាល់ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងសេចក្តីត្រូវការផ្នែកមនុស្សធម៌ ដែលបង្កឡើងដោយគ្រោះមហន្តរាយនៅក្នុងព្រំដែនរបស់ខ្លួន ។ សង្គមកាកបាតក្រហមជាតិ និងអង្គជំនួយក្រហម និងតួអង្គសង្គមស៊ីវិលក្នុងស្រុកដទៃទៀតនៅក្នុងរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ដើរតួនាទីគាំទ្រជាគន្លឹះមួយ ។ ជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយគួរតែត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្តដើម្បីបន្ថែមលើកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់តួអង្គក្នុងស្រុកទាំងនេះ ជាជាងការធ្វើចំណាក់ស្រុករបស់ពួកគេ ។

ខ. អ្នកផ្តល់ជំនួយអន្តរជាតិមានការទទួលខុសត្រូវ

គោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះក៏បានស្នើឱ្យអ្នកផ្តល់ជំនួយអន្តរជាតិត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការគោរពបទដ្ឋានអប្បបរមាផ្នែកមនុស្សធម៌មួយចំនួនក្នុងជំនួយគ្រោះមហន្តរាយរបស់ខ្លួន ។ បទដ្ឋានទាំងនេះរួមមានគោលការណ៍មនុស្សធម៌ អព្យាក្រឹត្យ និងភាពមិនលំអៀង ក៏ដូចជា បទដ្ឋានអប្បបរមានៃការសម្របសម្រួល និងគុណភាពទំនាក់ទំនង បុគ្គលិក និងកម្មវិធីរបស់ខ្លួន ដូចបានទាញមកពីប្រភពផ្សេងៗដូចជាក្រមសីលធម៌

នៃសកម្មភាពរបស់បាតក្រហម និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលក្នុងជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងធម្មនុញ្ញស្តីពីវិស័យមនុស្សធម៌ និងបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ។

គ. តួអង្គអន្តរជាតិត្រូវការសេវាច្បាប់

គោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះចែងអំពីប្រភេទជាក់លាក់នៃសេវាច្បាប់ ឬការសម្រួលផ្តល់លទ្ធភាព ដែលរដ្ឋាភិបាលនានាគួរបន្តអនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការមនុស្សធម៌នានា អាចធ្វើការងារប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះសេចក្តីត្រូវការផ្នែកមនុស្សធម៌ ។ ឧទាហរណ៍ ពួកគេអំពាវនាវសុំឱ្យ :

- ពង្រឹងនីតិវិធីធ្វើទិដ្ឋាការ និងការបង់ពន្ធគយសំរាប់បុគ្គលិកផ្តល់ជំនួយ ទំនិញ និងគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារផ្សេងៗ ។
- ការសម្រួលដល់ការដឹកជញ្ជូនជំនួយ
- ការរួចពន្ធអាករ និងថ្លៃឈ្នួលលើសកម្មភាពជំនួយ
- សម្រួលមធ្យោបាយផ្សេងៗដល់អង្គការមនុស្សធម៌ ដើម្បីទទួលបាននីតិបុគ្គលក្នុងស្រុកជាបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីអាចប្រតិបត្តិការការងារស្របច្បាប់ក្នុងប្រទេស ។

ការចែងដាច់ពីគ្នានៅក្នុងបញ្ញត្តិទាំងនេះរវាង " ជំនួយ " និង " ជំនួយរបកគំហើញដំបូង " ល្បឿនពិតជាសំខាន់សំរាប់ជំនួយប្រភេទទី១ ច្រើនជាជំនួយប្រភេទទី២ ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះក៏ជំរុញលើកទឹកចិត្តដល់រដ្ឋនានាឱ្យលប់ចោលរបាំងច្បាប់ចំពោះការរៀបចំជំនួយគ្រោះមហន្តរាយនៅក្នុង ឬឆ្លងកាត់ដែនដីរបស់ខ្លួនទៅកាន់ប្រទេសមួយផ្សេងទៀត ដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះមហន្តរាយ ដើម្បីជៀសវាងការអូសបន្លាយពេលវេលារំវែង ។

ឃ. សេវាច្បាប់មួយចំនួនត្រូវតែមានលក្ខខណ្ឌ

ដើម្បីដាក់ការទទួលខុសត្រូវឱ្យអង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ជាពិសេស គោលការណ៍ណែនាំជំរុញលើកទឹកចិត្តដល់រដ្ឋាភិបាលនានា (ក្នុងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់អន្តរជាតិ) ដើម្បីកំណត់លក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់សេវាច្បាប់ដល់អង្គការទាំងនោះលើការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ខ្លួន (និងការបន្តអនុវត្តតាម) ចំពោះបទដ្ឋានអប្បបរមាដែលបានបរិយាយខាងលើ ។

គោលការណ៍ណែនាំបញ្ជាក់ថា គោលការណ៍នេះអាចត្រូវបានអនុវត្តតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗ ឧទាហរណ៍ តាមរយៈនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីធម្មតា ដែលបើតាមគោលការណ៍ អាចមានមិនត្រឹមតែភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីគ្រោះមហន្តរាយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងជាវិធានសំរាប់ត្រៀមបំរុងជាមុន ។ បន្ទាប់មក រដ្ឋផ្តល់ ជំនួយត្រូវតាមឃ្លាំមើលការអនុវត្តន៍របស់អង្គការទាំងឡាយដែលបានចុះបញ្ជីចំពោះការបន្តអនុវត្តបទដ្ឋាន ដែលបានកំណត់ ។

គោលការណ៍ណែនាំនេះកត់សំគាល់ថា រដ្ឋខ្លះអាចចង់ប្រគល់តួនាទីផ្តល់សេវាច្បាប់ទៅឱ្យក្រុមហ៊ុន ឯកជនផ្សេងៗដែលផ្តល់ជំនួយសប្បុរសធម៌ក្នុងក្របខ័ណ្ឌជំនួយដែលគាំទ្រដល់គ្រោះមហន្តរាយ ។ ប្រសិនបើ ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលធ្វើការងារនេះ ពួកគេត្រូវតែគោរពតាមបទដ្ឋានដូចគ្នានឹងអង្គការមនុស្សធម៌នានាផង ដែរ ។ លក្ខខណ្ឌដូចគ្នានេះមិនត្រូវបានស្នើឡើងសំរាប់ជំនួយរវាងរដ្ឋាភិបាល និងរដ្ឋាភិបាលឡើយ ដោយសារ តែគេមានមធ្យោបាយការទូតផ្សេងពីនេះ ដែលឆ្លើយតបនឹងគុណភាព ឬបញ្ហានៃការសម្របសម្រួល ។

៥. តើគេអាចប្រើប្រាស់គោលការណ៍ណែនាំនេះយ៉ាងដូចម្តេច?

គោលការណ៍ណែនាំនេះ អាចត្រូវបានប្រើប្រាស់តាមមធ្យោបាយជាច្រើន ដើម្បីពង្រឹងការត្រៀម បំរុងតាមផ្លូវច្បាប់សំរាប់ការផ្តល់ជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ ដូចជា :

រដ្ឋាភិបាល :

- នីតិករអាចយោងតាមគោលការណ៍ណែនាំនេះ ដើម្បីតាក់តែងច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគ្រោះ មហន្តរាយ ។
- ក្រសួងពាក់ព័ន្ធនានា អាចប្រើប្រាស់គោលការណ៍ណែនាំនេះធ្វើជាមូលដ្ឋានសំរាប់តាក់តែងបទ បញ្ជា ផែនការ និងនីតិវិធីសំរាប់អនុវត្តច្បាប់ ។
- អាជ្ញាធរប្រតិបត្តិអាចទាញយកគោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ ដើម្បីបង្កើតបញ្ញត្តិនៃវិធានដែល ត្រូវអនុម័តក្រោមអំណាចសង្គ្រោះបន្ទាន់នៅពេលដែលមានការប្រកាសអំពីស្ថានភាពនៃគ្រោះ មហន្តរាយ ។
- រដ្ឋាភិបាលអាចប្រើគោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះធ្វើជាមូលដ្ឋានសំរាប់បង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេ ភាគី ។

អង្គការមនុស្សធម៌ :

- អង្គការមនុស្សធម៌នានាអាចទាញយកគោលការណ៍ណែនាំនេះ ដើម្បីបង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀង និងអនុស្សារណៈស្តីពីការយោគយល់គ្នា(MOU) ជាមួយរដ្ឋាភិបាលនានា ។
- រដ្ឋាភិបាលទាំងឡាយអាចប្រើគោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះធ្វើជាឯកសារយោង ដើម្បីកំណត់សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចសំរាប់ការចោទបញ្ជូននៅពេលដែលប្រតិបត្តិការមួយចំនួនត្រូវតែចាប់ផ្តើមធ្វើមុននឹង មានកិច្ចព្រមព្រៀងផ្សេងៗ ។

រដ្ឋាភិបាលក៏អាចប្រើប្រាស់គោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ ដើម្បីធ្វើជាតារាងត្រួតពិនិត្យអំពីបញ្ហាធំៗ ខាងផ្លូវច្បាប់ជាប្រយោជន៍សំរាប់ការរៀបចំប្រតិបត្តិការផ្តល់ជំនួយ ។

អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលក្នុងតំបន់ :

- អង្គការថ្នាក់តំបន់អាចទាញយកគោលការណ៍ណែនាំនេះ ដើម្បីបង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀង និងនីតិវិធី គំរូសំរាប់ប្រតិបត្តិការ (SOP) ដើម្បីសម្រួលដល់ជំនួយឆ្លងដែនក្នុងចំណោមរដ្ឋជាសមាជិករបស់ ខ្លួន ។

៦. តើខ្ញុំអាចដឹងពីអ្វីថែមទៀត?

ខាងក្រោមនេះគឺជាប្រភពព័ត៌មានបន្ថែមទៀត នៅលើវិបសាយរបស់សហព័ន្ធដែលអាចបើកមើល ដោយឥតគិតថ្លៃ សូមមើល www.ifrc.org/idrl

ក. ចំណារ :

ជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍ សហព័ន្ធនេះបានរៀបចំកម្រងនៃចំណារផ្សេងៗលើគោល-
ការណ៍ណែនាំទាំងនេះ ។ ចំណារទាំងនេះ គឺជាមូលដ្ឋានសំរាប់យោងលើឯកសារគោលនយោបាយ និងច្បាប់
អន្តរជាតិ ដែលបានដកស្រង់ចេញពីបទបញ្ញត្តិផ្សេងៗនៃគោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ ។ ចំណារទាំងនេះរួម
បញ្ចូលទាំងលិខិតុបករណ៍ឯកទេសជាច្រើនដែលអាចជាការគាំទ្រជាកន្លឹះដល់រដ្ឋាភិបាលនានាក្នុងការព្រាង
ច្បាប់ និងគោលនយោបាយថ្មី ។ ចំណារក៏ផ្តល់ផងដែរនូវការពន្យល់មួយចំនួនអំពីការអនុវត្តន៍ដែលបានស្នើ
ឡើង ដែលសមហេតុផលអំពីអនុសាសន៍ផ្សេងៗរបស់គោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះ ។

ខ. ការិយាល័យផ្តល់ជំនួយ និងការសិក្សាអំពីករណីផ្សេងៗ :

ក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ សហព័ន្ធនេះបានបោះពុម្ពផ្សាយអំពីលទ្ធផលនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវដ៏ទូលំ
ទូលាយរបស់ការិយាល័យផ្តល់ជំនួយដែលមានចំណងជើងថា " បញ្ហាគតិយុត្តិ និងច្បាប់ក្នុងការឆ្លើយតបនឹង
គ្រោះមហន្តរាយអន្តរជាតិ " ។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់ការិយាល័យផ្តល់ជំនួយបរិយាយអំពីក្របខ័ណ្ឌអន្តរជាតិ
ដែលមានស្រាប់សំរាប់ឆ្លើយតបនឹងគ្រោះមហន្តរាយ ហើយចែងអំពីបញ្ហាធំៗខាងគតិយុត្តិ ដូចដែលបាន
សំគាល់ឃើញក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងការពិគ្រោះយោបល់របស់សហព័ន្ធ រួមមានច្រើនរាប់សិបប្រទេស
ឬករណីសិក្សាផ្សេងៗនៅក្នុងតំបន់ ។ ករណីសិក្សាក៏មានដាច់ដោយឡែកពីគ្នាផងដែរ ។

គ. ទិន្នន័យរបស់ គោលការណ៍នានាស្តីពីការឆ្លើយតបចំពោះគ្រោះមហន្តរាយ

វិបសាយរបស់សហព័ន្ធបានផ្តល់បន្ថែមទៀតនូវទិន្នន័យសំរាប់សិក្សាស្រាវជ្រាវអំពីលិខិតុបករណ៍
គតិយុត្តិជាតិ និងអន្តរជាតិជាអត្ថបទទាំងស្រុងចំនួនច្រើនជា៦០០ អត្ថបទ ទាក់ទងនឹងជំនួយគ្រោះមហន្ត-
រាយ ។ នេះគឺជាបណ្តុំនៃលិខិតុបករណ៍គតិយុត្តិដែលមានចំនួនច្រើនបំផុត ហើយដែលកើតឡើងថ្មីក្នុងប្រព័ន្ធ
ច្បាប់ក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន ។

ឃ. ព្រឹត្តិប័ត្រប្រចាំខែ និងសេវាព័ត៌មានប្រចាំសប្តាហ៍

សំរាប់លោកអ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍នឹងការវិវត្តន៍ថ្មី សហព័ន្ធនេះធ្វើការបោះពុម្ពផ្សាយព្រឹត្តិប័ត្រជា
អេឡិកត្រូនិកប្រចាំសប្តាហ៍ ដែលគូសបញ្ជាក់ពីការវិវត្តន៍ថ្មីៗក្នុងការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ ក៏ដូចជាសេវា
ព័ត៌មានប្រចាំសប្តាហ៍តាមអ៊ិនធឺណែតដែលបានធ្វើការចងក្រងអត្ថបទសារព័ត៌មានទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ ។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការសម្រួលក្នុងស្រុក និងការគ្រប់គ្រងជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។

មាតិការឿង

សេចក្តីផ្តើម ----- ១២

១. គោលបំណង និងវិសាលភាព----- ១២

២. និយមន័យ ----- ១៣

ផ្នែកទី១ : ការទទួលខុសត្រូវស្នូល ----- ១២

៣. ការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់----- ១៤

៤. ការទទួលខុសត្រូវរបស់ម្ចាស់ជំនួយ----- ១៤

៥. ការទទួលខុសត្រូវបន្ថែមរបស់រដ្ឋទាំងអស់----- ១៥

៦. ការទទួលខុសត្រូវអំពីការបង្វែរជំនួយ និងគោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់ប្រភពជំនួយ--- ១៥

ផ្នែកទី២ : ការប្រកាសអាសន្ន និងការត្រៀមបំរុង ----- ១៥

៧. ការប្រកាសអាសន្ន និងការត្រៀមបំរុង ----- ១៥

៨. ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ គោលនយោបាយ និងស្ថាប័ន----- ១៥

៩. ការគាំទ្រថ្នាក់តំបន់និងអន្តរជាតិសំរាប់កសាងសមត្ថភាពក្នុងស្រុក ----- ១៦

ផ្នែកទី៣ : ការចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់ជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ

និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង----- ១៦

១០. ការចាប់ផ្តើម ----- ១៦

១១. ការចាប់ផ្តើមនៃជំនួយយោធា ----- ១៦

១២. ការបញ្ចប់ជំនួយ ----- ១៧

ផ្នែកទី៤ : ភាពស្របច្បាប់សំរាប់សេវាច្បាប់ ----- ១៧

- ១៣. ការសម្របសម្រួលសំរាប់រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ----- ១៧
- ១៤. ការសម្របសម្រួលសំរាប់ជួយដល់អង្គការមនុស្សធម៌នានា----- ១៧
- ១៥. ការសម្របសម្រួលសំរាប់អ្នកផ្តល់ជំនួយ----- ១៧

ផ្នែកទី ៥ :សេវាច្បាប់សំរាប់ការចូល និងការប្រតិបត្តិការ ----- ១៨

- ១៦. បុគ្គលិក----- ១៨
- ១៧. ទំនិញ និងគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារ ----- ១៨
- ១៨. ទំនិញ និងគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារពិសេស ----- ១៩
- ១៩. ការដឹកជញ្ជូន----- ២០
- ២០. ឋានៈផ្លូវច្បាប់បណ្តោះអាសន្នក្នុងស្រុក----- ២០
- ២១. ពន្ធអាករ ----- ២១
- ២២. សន្តិសុខ----- ២១
- ២៣. ពេលម៉ោងបន្ថែម ----- ២១
- ២៤. ការចំណាយ ----- ២១

គោលការណ៍ណែនាំពីការសម្រួលក្នុងស្រុក និងការគ្រប់គ្រងជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់
គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង

សេចក្តីផ្តើម

១. គោលបំណង និងវិសាលភាព

- ១. គោលការណ៍ណែនាំនេះ មិនភ្ជាប់កាតព្វកិច្ចអនុវត្តទេ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ គេសង្ឃឹមថារដ្ឋនានា
នឹងយកប្រយោជន៍ពីគោលការណ៍ណែនាំនេះ ដើម្បីពង្រឹងច្បាប់ គោលនយោបាយ និងប្រតិបត្តិវិធី
ផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងការឆ្លើយតបនឹងគ្រោះមហន្តរាយអន្តរជាតិ តាមការចាំបាច់ គោល-
ការណ៍ណែនាំនេះមិនមានផលប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ទៅលើសិទ្ធិ ឬកាតព្វកិច្ចក្រោមច្បាប់ជាតិ
ឡើយ ។
- ២. គោលការណ៍ណែនាំនេះ ដកស្រង់មកចេញពីលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិដែលមានស្រាប់ រួមទាំង
សេចក្តីសម្រេចចិត្តរបស់មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិលេខ៤៦ /១៨២ ឆ្នាំ១៩៩១ និង

សេចក្តីសម្រេចចិត្តលេខ៥៧/១៥០ ឆ្នាំ២០០២ វិធានការដើម្បីពង្រឹងជំនួយអន្តរជាតិ ឆ្នាំ១៩៧៧ និងក្របខ័ណ្ឌហ្សឺណែវសម្រាប់សកម្មភាពឆ្នាំ២០០៥ ។

៣. គោលបំណងរបស់ពួកគេគឺដើម្បីរួមវិភាគទានក្នុងរបៀបចម្រាប់ជាតិដោយការផ្តល់មគ្គុទេសន៍ដល់ រដ្ឋាននាដែលចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការពង្រឹងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ គោលនយោបាយ និងស្ថាប័នជាតិ របស់ខ្លួនពាក់ព័ន្ធនឹងជំនួយអន្តរជាតិសម្រាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។ ទន្ទឹម នឹងបញ្ជាក់អះអាងអំពីតួនាទីសំខាន់ៗរបស់តួអង្គ និងអាជ្ញាធរជាតិ មគ្គុទេសន៍ទាំងនេះផ្តល់ជា អនុសាសន៍អំពីសេវាច្បាប់អប្បបរមាដែលត្រូវផ្តល់ឱ្យរដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងដើម្បីជួយដល់អង្គការ មនុស្សធម៌មួយចំនួនដែលមានបំណង និងអាចអនុវត្តបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការសម្រប- សម្រួលគុណភាព និងការទទួលខុសត្រូវ ។ គេសង្ឃឹមថាការប្រើប្រាស់គោលការណ៍ណែនាំនេះ នឹងពង្រឹងគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពជំនួយអន្តរជាតិសម្រាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបក គំហើញ ដើម្បីជួយថែមទៀតដល់សហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះមហន្តរាយ ។

៤. គោលការណ៍ណែនាំនេះមិនមានទិសដៅអនុវត្តក្នុងស្ថានភាពនៃជំនួយប្រដាប់អាវុធ ឬគ្រោះ មហន្តរាយដែលកើតមាននៅក្នុងជំនួយប្រដាប់អាវុធ ឬសំដៅដល់ការផ្លាស់ប្តូរវិធានណាមួយ ដែលគ្រប់គ្រងជំនួយក្នុងបរិបទទាំងនោះឡើយ ។ គោលការណ៍នេះមិនមានគោលដៅ ផ្តល់អនុ- សាសន៍ឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរណាមួយដើម្បី ឬធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ន័យ ឬការអនុវត្តន៍ (ច្បាប់ ឬកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិណាមួយដែលមានស្រាប់ឡើយ) ដោយរាប់បញ្ចូល (ប៉ុន្តែមិនកំរិត ត្រឹមនេះ) ទាំង :

- ក. ច្បាប់ស្តីពីជនភៀសខ្លួន ច្បាប់សិទ្ធិមនុស្ស ច្បាប់មនុស្សធម៌អន្តរជាតិ ។
- ខ. ឋានៈ និងបុគ្គលភាពគតិយុត្តិ នៃរដ្ឋ អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាល សហព័ន្ធអន្តរជាតិនៃសង្គមកាកបាត ក្រហម និងអង្គជំនួយក្រហម (សហព័ន្ធអន្តរជាតិ) និងគណៈកម្មាធិការកាកបាតក្រហមអន្តរជាតិ (ICRC)
- គ. ច្បាប់អន្តរជាតិស្តីពីបុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិ
- ឃ. លក្ខន្តិកៈនិងបទបញ្ជាស្តីពីសកម្មភាពរបស់កាកបាតក្រហម និងអង្គជំនួយក្រហមអន្តរជាតិ (សកម្មភាព) និងការរៀបចំច្បាប់ដែលមានស្រាប់ រវាងសមាសធាតុនីមួយៗនិងរដ្ឋ និង
- ង. កិច្ចព្រមព្រៀងដែលមានស្រាប់រវាងរដ្ឋ និងរដ្ឋ ឬរវាងរដ្ឋ និងតួអង្គផ្តល់ជំនួយ ។

២. និយមន័យ

សំរាប់គោលបំណងនៃគោលការណ៍ណែនាំនេះ

១. **“ គ្រោះមហន្តរាយ ”** សំដៅដល់ឧបសគ្គធ្ងន់ធ្ងរនៃការប្រព្រឹត្តទៅនៃសង្គមមួយដែលបង្កឱ្យមានការគំរាមកំហែងដ៏ធំកំរិត និងជាទូទៅចំពោះជីវភាពរស់នៅ សុខភាព ទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ បរិស្ថានរបស់មនុស្ស ទោះជាឧបសគ្គនោះកើតឡើងពីឧប្បត្តិហេតុ ពីធម្មជាតិ ឬពីសកម្មភាពរបស់មនុស្ស ទោះជាដោយការវិវឌ្ឍន៍ភ្លាមៗ ឬជាលទ្ធផលនៃកិច្ចដំណើរការរយៈពេលវែង ប៉ុន្តែមិនរាប់បញ្ចូលជំលោះប្រដាប់អាវុធឡើយ ។

២. **“ ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ”** សំដៅដល់ទំនិញ និងសេវាទាំងឡាយដែលបានផ្តល់ដើម្បីបំពេញសេចក្តីត្រូវការបន្ទាន់របស់សហគមន៍ទាំងឡាយដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះមហន្តរាយ ។

៣. **“ ជំនួយរបកគំហើញដំបូង ”** សំដៅដល់ទំនិញ និងសេវាទាំងឡាយដែលមានទិសដៅស្តារ និងលើកកម្ពស់សក្តានុពលរបស់មុនគ្រោះមហន្តរាយរបស់សហគមន៍ទាំងឡាយដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះមហន្តរាយ រួមទាំងគំនិតផ្តួចផ្តើមដើម្បីបង្កើនភាពបត់បែន និងកាត់បន្ថយហានិភ័យសំរាប់រយៈពេលដំបូង ដូចដែលបានកំណត់ដោយរដ្ឋទាំងឡាយដែលរងផលប៉ះពាល់ បន្ទាប់ពីបានបំពេញសេចក្តីត្រូវការរបស់សហគមន៍ទាំងឡាយដែលរងផលប៉ះពាល់ ។

៤. **“ ទំនិញ ”** សំដៅដល់គ្រឿងផ្គត់ផ្គង់ទាំងឡាយដែលមានទិសដៅផ្តល់ឱ្យ សហគមន៍ទាំងឡាយដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះមហន្តរាយសំរាប់ជាជំនួយ ឬរបកគំហើញដំបូងរបស់ខ្លួន ។

៥. **“ សេវា ”** សំដៅដល់សកម្មភាពផ្សេងៗ (ដូចជាសកម្មភាពជួយសង្គ្រោះ និងកិច្ចគាំពារសុខភាព) បុគ្គលិកផ្តល់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូងឱ្យដល់សហគមន៍ ។

៦. **“ ឧបករណ៍ ”** សំដៅដល់មុខសំភារៈ ក្រៅពីទំនិញដែលចាំបាច់សំរាប់ផ្តល់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូងដូចជា រថយន្ត និងវិទ្យុទាក់ទង ។

៧. **“ បុគ្គលិក ”** សំដៅដល់បុគ្គលិក និងអ្នកស្ម័គ្រចិត្តដែលផ្តល់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។

៨. **“ រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ”** សំដៅដល់រដ្ឋដែលប្រជាពលរដ្ឋ ឬទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនរងផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះមហន្តរាយ ។

- ៩. **“រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ”** សំដៅដល់រដ្ឋដែលផ្តល់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង ទោះជាតាមរយៈសមាសធាតុស៊ីវិល ឬយោធាក្តី ។
- ១០. **“ រដ្ឋដើម ”** សំដៅដល់រដ្ឋ ដែលជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងបុគ្គលិក របកគំហើញដំបូង ទំនិញ និងគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារ ចាប់ផ្តើមចេញពីចំណុចនេះ ទៅកាន់រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ។
- ១១. **“ រដ្ឋឆ្លងកាត់ ”** សំដៅដល់រដ្ឋ ដែលជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូងត្រូវ បានឆ្លងកាត់ទឹកដីរបស់ខ្លួន និងទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យឆ្លងកាត់ទៅ ឬមកពីរដ្ឋដែលទទួលរងប៉ះ ពាល់ដោយគ្រោះមហន្តរាយ ។
- ១២. **“ អង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ ”** សំដៅដល់អង្គការតំបន់ អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាល ឬអង្គការ បរទេសដែលមិនយកកម្រៃ ដែលមានអាណត្តិ និងសកម្មភាពចម្បងគឺផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ លើជំនួយមនុស្ស របកគំហើញ ឬការអភិវឌ្ឍន៍ ។
- ១៣. **“ អង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ស្របច្បាប់ ”** សំដៅដល់អង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ដែល បានកំណត់ថាស្របច្បាប់ ដើម្បីទទួលបានសេវាច្បាប់ស្របតាមផ្នែកទី៥ ដោយរដ្ឋដើម រដ្ឋឆ្លងកាត់ ឬរដ្ឋរងផលប៉ះពាល់ តាមការចាំបាច់ ។
- ១៤. **“ តួអង្គផ្តល់ជំនួយ ”** សំដៅដល់អង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ បុគ្គលបរទេស ក្រុមហ៊ុនឯកជនបរទេស ដែលផ្តល់ជំនួយសប្បុរសធម៌ ឬជំនួយបរទេសឯទៀតឆ្លើយតបនឹង គ្រោះមហន្តរាយនៅលើទឹកដីនៃរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ឬការផ្តល់ជំនួយជាសណ្តានចិត្ត ឬជា ទឹកប្រាក់ ។

ផ្នែកទី១ : ការទទួលខុសត្រូវស្នូល

៣. ការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់

- ១. រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់មានការទទួលខុសត្រូវដ៏សំខាន់ដើម្បីធានាការកាត់បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយ ជំនួយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូងនៅលើទឹកដីរបស់ខ្លួន ។ សង្គមកាកបាតក្រហមជាតិ និងអង្គរ័ន្ទក្រហមដើរតួនាទីជាអ្នកជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រដល់អាជ្ញាធរសាធារណៈនៅក្នុងវិស័យ មនុស្សធម៌ ហើយតួអង្គសង្គមស៊ីវិលក្នុងស្រុកដើរតួនាទីគាំទ្រជាគន្លឹះនៅថ្នាក់ជាតិ ។

- ២. ប្រសិនបើវិជ្ជាណាមួយដែលរងផលប៉ះពាល់សំរេចថាស្ថានភាពគ្រោះមហន្តរាយមានទំហំធំធេង ហួសពីសមត្ថភាពក្នុងស្រុក រដ្ឋនោះគួរស្វែងរកការជួយឧបត្ថម្ភពីថ្នាក់តំបន់ ឬថ្នាក់អន្តរជាតិ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងសេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ។
- ៣. រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់មានសិទ្ធិអធិបតេយ្យក្នុងការសម្របសម្រួល គ្រប់គ្រង និងតាមឃ្នាំ មើលជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញរបស់អ្នកផ្តល់ជំនួយនៅលើទឹកដីរបស់ខ្លួន ស្របតាមច្បាប់អន្តរជាតិ ។

៤. ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកផ្តល់ជំនួយ

- ១. អ្នកផ្តល់ជំនួយ និងបុគ្គលិករបស់ខ្លួនត្រូវគោរពច្បាប់របស់រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់និងច្បាប់អន្តរ- ជាតិជាធរមាន ធ្វើការសម្របសម្រួលជាមួយអាជ្ញាធរក្នុងស្រុក និងគោរពសេចក្តីផ្តើមជា មនុស្សរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ គ្រប់ពេលវេលា ។
- ២. អ្នកផ្តល់ជំនួយត្រូវធានាថាជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញរបស់ខ្លួន ត្រូវបានផ្តល់ ស្របតាមគោលការណ៍មនុស្សធម៌ អព្យាក្រឹត្យ និងមិនលំអៀង ហើយជាពិសេស :
 - ក. អាទិភាពជំនួយត្រូវបានធ្វើការគណនាដោយផ្អែកលើសេចក្តីត្រូវការតែមួយគត់ ។
 - ខ. ការផ្តល់ជំនួយមិនត្រូវមានការរើសអើង (ដូចជាអំពីសញ្ជាតិ ជាតិសាសន៍ ជាតិពន្ធុ ជំនឿ សាសនា វណ្ណៈ យ៉ែនឌ័រ ពិការភាព អាយុ និងមតិយោបាយ) របស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលរងផលប៉ះ ពាល់ឡើយ ។
 - គ. ការផ្តល់ជំនួយមិនចាំបាច់សុំយោបល់បន្ថែមពីស្ថាប័ននយោបាយ ឬសាសនា ដើម្បីធ្វើអន្តរ- គមន៍ក្នុងកិច្ចការផ្ទៃក្នុងរបស់រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ឬដើម្បីទទួលបានកម្រៃពីជំនួយសហ្សូស ធម៌ណាមួយឡើយ ។
 - ឃ. ជំនួយមិនត្រូវបានគេប្រើប្រាស់សំរាប់ធ្វើជាមធ្យោបាយដើម្បីប្រមូលព័ត៌មានផ្សេងៗដែល មានចរិតនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច ឬយោធា ដែលមិនទាក់ទងនឹងជំនួយមនុស្សធម៌ ឬជំនួយរបក គំហើញដំបូងឡើយ ។

៣. ក្នុងកិច្ចខ្ពស់បំផុតដែលអាចធ្វើបាន ជំនួយមនុស្សធម៌ ឬ ជំនួយរបកគំហើញដំបូងគួរតែ :
 - ក. ឆ្លើយតបនឹងសេចក្តីត្រូវការពិសេស (ប្រសិនបើមាន) របស់ស្ត្រី និងជាពិសេស របស់ក្រុមជនដែលងាយរងគ្រោះ រាប់ទាំងកុមារ ជនចំណាកស្រុក មនុស្សចាស់ជរា ជនពិការ និងជនដែលផ្ទុកមេរោគអេដស៍/ជម្ងឺអេដស៍ និងជនដែលមានជម្ងឺធ្ងន់ ។
 - ខ. បំពេញសេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ និងស្របតាមបទដ្ឋានអន្តរជាតិដែលមានស្រាប់ស្តីពីគុណភាព ។
 - គ. សម្របសម្រួលជាមួយអ្នកផ្តល់ជំនួយ និងអាជ្ញាធរក្នុងស្រុកដែលពាក់ព័ន្ធច្បាច់
 - ឃ. ផ្តល់ និងដឹកនាំការចែកចាយជំនួយទៅតាមប្រពៃណី ទំនៀមទំលាប់ សាសនា សង្គម និងវប្បធម៌ ។
 - ង. ធ្វើឡើងដោយមានការចូលរួមពីប្រជាពលរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ រួមមានស្ត្រី យុវជន យុវនារី និងជនវ័យចំណាស់ ក្នុងការរៀបចំគម្រោង ការអនុវត្តន៍ ការតាមឃ្លាំមើល និងការវាយតម្លៃ ។
 - ច. ត្រូវបានផ្តល់ដោយបុគ្គលិកមានសមត្ថកិច្ច និងមានការបណ្តុះបណ្តាលត្រឹមត្រូវ ។
 - ឆ. គួបផ្សំគ្នាជាមួយសមត្ថភាពរបស់អង្គការរបស់ខ្លួន
 - ជ. ជាការបន្ថែម និងក្នុងការពង្រឹងដល់ការកាត់បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយក្នុងស្រុក ជំនួយ និងសមត្ថភាពរបកគំហើញ និងដើម្បីកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះនៅថ្ងៃអនាគត ។
 - ឈ. អនុវត្តក្នុងគោលដៅកាត់បន្ថយជាអប្បបរមានូវផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានទៅលើសហគមន៍មូលដ្ឋាន សេដ្ឋកិច្ច ទីផ្សារការងារ គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ និងបរិស្ថាន ហើយ
 - ញ. ត្រូវផ្តល់ជំនួយប្រកបដោយតម្លាភាព ការចែករំលែកព័ត៌មានគ្នាអំពីសកម្មភាពការងារ និងការផ្តល់មូលនិធិ ។

៥. ការទទួលខុសត្រូវបន្ថែមរបស់រដ្ឋទាំងអស់

១. រដ្ឋទាំងឡាយដែលផ្តល់មូលនិធិដល់អ្នកផ្តល់ជំនួយ គួរជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យពួកគេបំពេញការងារស្របតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខ័ណ្ឌទី៤ ។
២. រដ្ឋទាំងអស់ត្រូវជំរុញលើកទឹកចិត្តយ៉ាងសកម្មដល់មន្ត្រីសាធារណៈឱ្យជួយជាវិភាគទានក្នុងការផ្តល់ជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ ឬរបកគំហើញដំបូង ជាហិរញ្ញវត្ថុ បើសិនជាអាច

ធ្វើបាន ឬពុំនោះទេ ផ្តល់តែជំនួយទាំងឡាយណាដែលរដ្ឋរងផលប៉ះពាល់បានស្នើឡើងដោយផ្ទាល់ ។

៦. ការទទួលខុសត្រូវអំពីការបង្វែរជំនួយ និងគោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់ប្រភពជំនួយ

- ១. រដ្ឋ និងអង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានា ត្រូវសហការទប់ស្កាត់ការបង្វែរជំនួយដោយខុសច្បាប់ ការប្រើប្រាស់មិនត្រឹមត្រូវ ឬការគែបន្តជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ឬទំនិញរកគំហើញដំបូង គ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារ ឬធនធានផ្សេងៗ និងចំណាត់ការដំបូងតាមការចាំបាច់ ។
- ២. រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវប្រើប្រាស់មូលនិធិ និងទំនិញជាជំនួយដែលបានផ្តល់ឱ្យ និងបានទទួលសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយឱ្យស្របតាមគោលដៅដែលម្ចាស់ជំនួយចង់បាន ។

ផ្នែកទី ២ : ការប្រកាសអាសន្ន និងការត្រៀមបំប្រុង

៧. ការប្រកាសអាសន្ន

- ១. ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ក្នុងការឆ្លងដែន និងបង្កើនប្រសិទ្ធភាពជំនួយអន្តរជាតិដែលអាចបានតម្រូវ រដ្ឋទាំងអស់ត្រូវមាននីតិវិធីជាស្រេចដើម្បីសម្រួលដល់ការចែករំលែកព័ត៌មានអំពីគ្រោះមហន្តរាយឱ្យបានឆាប់រហ័ស (រួមមានសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ដែលប្រាប់ឱ្យដឹងពីគ្រោះមហន្តរាយ) ជាមួយរដ្ឋ និងអង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌អន្តរជាតិឯទៀតតាមការចាំបាច់ រួមទាំងមន្ត្រីសម្របសម្រួលជំនួយសង្គ្រោះបន្ទាន់របស់អង្គការសហប្រជាជាតិផងដែរ ។

៧. ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ គោលនយោបាយ និងស្ថាប័ន

- ១. ជាសមាសធាតុមួយដ៏សំខាន់នៃកម្មវិធីកាត់បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយទ្រង់ទ្រាយធំ រដ្ឋទាំងអស់ត្រូវអនុម័តក្របខ័ណ្ឌ និងផែនការទូលំទូលាយមួយស្តីពីច្បាប់ គោលនយោបាយ និងស្ថាប័នសំរាប់ការបង្ការ ការសំរាល ការត្រៀមបំប្រុង ជំនួយ និងរកគំហើញនៃគ្រោះមហន្តរាយដោយផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់ទាំងស្រុងអំពីតួនាទីអ្នកជួយរបស់សង្គមកាកបាតក្រហមជាតិ និងអង្គជំនួយក្រហម រាប់ទាំងសង្គមស៊ីវិលក្នុងស្រុក និងផ្តល់អំណាចឱ្យសហគមន៍នានា ដើម្បីពង្រឹងសុវត្ថិភាព និងភាពបត់បែនរបស់ខ្លួន ។ ដោយមានការជួយគាំទ្រ តាមការចាំបាច់ ពីអង្គការពាក់

ព័ន្ធនានានៅថ្នាក់តំបន់ និងថ្នាក់អន្តរជាតិ រដ្ឋទាំងអស់ត្រូវលែបំរុងថវិកាដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាព
នៃក្របខ័ណ្ឌការងារទាំងនេះ ។

២. ក្របខ័ណ្ឌទាំងនេះ ក៏ត្រូវឆ្លើយតបឱ្យបានសមស្របផងដែរចំពោះការផ្តួចផ្តើម ការជួយ-
សម្រួល ការឆ្លងកាត់ និងការគ្រប់គ្រងជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបក
គំហើញដំបូង ស្របតាមគោលការណ៍ណែនាំនេះ ។ រដ្ឋទាំងនោះត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យមានការសម្រប
សម្រួលក្របខ័ណ្ឌដោយប្រសិទ្ធភាពនូវជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបក-
គំហើញដំបូង ដោយចាត់ទុកតួនាទីរបស់មន្ត្រីសម្របសម្រួលជំនួយសង្គ្រោះបន្ទាន់របស់អង្គការ
សហប្រជាជាតិជាតួនាទីស្នូលសំខាន់ជាមួយរដ្ឋ និងអង្គការនានាដែលផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ទាក់
ទិននឹងប្រតិបត្តិការជំនួយសង្គ្រោះបន្ទាន់របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ។ រដ្ឋទាំងអស់ត្រូវចាត់តាំង
ឱ្យបានច្បាស់ចំពោះស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុកដែលមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវ និងមានអំណាច
នៅក្នុងវិស័យទាំងនេះ ។ ត្រូវគិតគូរអំពីការបង្កើតស្ថាប័នជាតិមួយដែលមានតួនាទីធ្វើទំនាក់
ទំនងរវាងតួអង្គរដ្ឋាភិបាល និងតួអង្គអន្តរជាតិគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ ។

៣. ប្រសិនបើចាំបាច់ និងសមស្រប រដ្ឋាភិបាលជាតិត្រូវជំរុញលើកទឹកចិត្តដល់តួអង្គទៀតក្នុងស្រុក
ដែលមានសមត្ថកិច្ចលើវិស័យច្បាប់ ឬគោលនយោបាយទាក់ទងនឹងជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះ
មហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូង ដូចជារដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង និងមូលដ្ឋាន និងស្ថាប័ន
ច្បាប់ឯកជនដើម្បីធានាវិធានការចាំបាច់ ក្នុងកិច្ចការរបស់ខ្លួនដើម្បីអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំនេះ ។

៩. ការគាំទ្រថ្នាក់តំបន់ និងអន្តរជាតិសំរាប់កសាងសមត្ថភាពក្នុងស្រុក

- ១. ក្នុងទិសដៅបង្កើនភាពបត់បែន និងការកាត់បន្ថយសេចក្តីត្រូវការខាងជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់
គ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូង សហគមន៍អន្តរជាតិ រួមមានប្រទេសអ្នកផ្តល់ជំនួយ
តួអង្គក្នុងតំបន់ និងតួអង្គពាក់ព័ន្ធទៀត ត្រូវគាំទ្រដល់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ តួអង្គសង្គម
ស៊ីវិលក្នុងស្រុក និងសង្គមកាកបាតក្រហមជាតិ និងអង្គការក្រហម ក្នុងការកសាងសមត្ថភាព
ដើម្បីបង្ការ សំរាល ត្រៀមបំរុងសំរាប់ឆ្លើយតបនឹងគ្រោះមហន្តរាយក្នុងស្រុក ។
- ២. សហគមន៍អន្តរជាតិក៏ត្រូវគាំទ្រដល់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងការកសាងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន
ដើម្បីអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ គោលនយោបាយ និងស្ថាប័នរបស់ខ្លួនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពផងដែរ

ដើម្បីសម្រួលជំនួយអន្តរជាតិ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។ ត្រូវផ្តល់ការជួយគាំទ្រនេះដល់រដ្ឋ នានាដែលមានកិច្ចសម្របសម្រួលល្អ តាមរយៈតួអង្គពាក់ព័ន្ធ ។

ផ្នែកទី៣ : ការចាប់ផ្តើមនិងការបញ្ចប់ជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង

១០. ការចាប់ផ្តើម

- ១. ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូងអាចចាប់ផ្តើមធ្វើទៅបាន លុះត្រាតែមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ហើយជាគោលការណ៍ ត្រូវផ្អែកតាមការអំពាវនាវរបស់រដ្ឋនោះ ។ រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវសំរេចឱ្យបានទាន់ពេលវេលា អំពីថាខ្លួនស្នើ ឬមិនស្នើសុំជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូង ហើយត្រូវធ្វើសេចក្តីសំរេចរបស់ខ្លួនជាបន្ទាន់ ។ ដើម្បីអាចធ្វើការសំរេចនេះបាន រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃជាបន្ទាន់អំពីសេចក្តីត្រូវការ ។ ត្រូវគិតដល់ការធ្វើការវាយតម្លៃរួមគ្នាអំពីសេចក្តីត្រូវការ ជាមួយអង្គការសហប្រជាជាតិ និងអង្គការដទៃទៀតដែលផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ ។
- ២. ការធ្វើសំណើ និងការផ្តល់ជំនួយត្រូវតែបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ (តាមដែលអាចធ្វើបាន) អំពីប្រភេទ និងចំនួនមុខទំនិញ ក៏ដូចជា សេវា និងអ្នកឯកទេសផ្សេងៗដែលមាន ឬដែលត្រូវការរៀងៗខ្លួន ។ រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ក៏អាចបញ្ជាក់ពីប្រភេទនៃមុខទំនិញ និងសេវាដែលទំនងជានឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ ហើយដែលមិនចាំបាច់ ។
- ៣. រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវត្រៀមខ្លួន ផ្តល់ព័ត៌មានចាំបាច់ដល់តួអង្គផ្តល់ជំនួយអំពីច្បាប់ក្នុងស្រុក និងបទបញ្ជាផ្សេងៗសំរាប់អនុវត្តច្បាប់ ដែលទាក់ទងជាពិសេសដល់ការចូល និងការប្រតិបត្តិការជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។

១១. ការចាប់ផ្តើមនៃជំនួយយោធា

ទ្រព្យសម្បត្តិយោធាអាចត្រូវបានដាក់ពង្រាយសំរាប់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូងបានលុះត្រាតែមានសំណើ ឬមានការយល់ព្រមពីត្រកូដពីរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ បន្ទាប់ពីបានពិចារណាប្រៀបធៀបនិងជំរើសផ្នែកសុវិល ។ មុនការដាក់ពង្រាយនេះ ត្រូវមានការព្រមព្រៀងគ្នាអំពីរយៈពេល និងលក្ខខណ្ឌមួយចំនួន (រួមមានបញ្ហាទាក់ទងនឹងរយៈពេលនៃការដាក់ពង្រាយថា

តើមានប្រដាប់អាវុធ ឬមិនមានប្រដាប់អាវុធ ការប្រើប្រាស់សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋានជាតិរបស់ខ្លួន និងយន្តការសំរាប់សហការជាមួយតួអង្គស៊ីវិល) រវាងរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់និងរដ្ឋដែលផ្តល់ជំនួយ ។

១២. ការបញ្ចប់ជំនួយ

នៅពេលរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ឬតួអង្គផ្តល់ជំនួយមានបំណងបញ្ចប់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូង គេត្រូវតែជូនដំណឹងជាមុនអំពីរយៈពេលសមស្រប ។ ក្រោយពីការជូនដំណឹងនេះហើយ រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ឬតួអង្គផ្តល់ជំនួយត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយគ្នា ដោយចងចាំក្នុងចិត្តអំពីផលវិបាកនៃការបញ្ចប់ជំនួយនេះទៅលើសហគមន៍នានាដែលរងគ្រោះមហន្តរាយ ។

ផ្នែកទី ៤ : ភាពស្របច្បាប់សំរាប់សេវាច្បាប់

១៣. ការសម្របសម្រួលសំរាប់រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ

មានការស្នើជាអនុសាសន៍ថា រដ្ឋឆ្លងកាត់ និងរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវផ្តល់ឱ្យបានជាអប្បបរមានូវសេវាច្បាប់ដូចមានចែងក្នុងផ្នែកទី៥ ដល់រដ្ឋដែលផ្តល់ជំនួយពាក់ព័ន្ធនឹងគ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។

១៤. ការសម្របសម្រួលសំរាប់ជួយដល់អង្គការមនុស្សធម៌នានា

- ១. ស្របតាមច្បាប់អន្តរជាតិដែលមានស្រាប់ វាជាសិទ្ធិរបស់រដ្ឋដើម រដ្ឋឆ្លងកាត់ និងរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ដើម្បីកំណត់ថាតើអង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ណាដែលមានសិទ្ធិទទួលបានសេវាច្បាប់ដូចមានចែងក្នុងផ្នែកទី៥ ពាក់ព័ន្ធនឹងជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។
- ២. គេបានស្នើថារដ្ឋទាំងអស់ត្រូវបង្កើតលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសំរាប់អង្គការផ្តល់ជំនួយនានាដែលស្វែងរកសិទ្ធិប្រើប្រាស់សេវាច្បាប់ ។ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងនេះគួររាប់ទាំងការទទួលខុសត្រូវដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី៤ នៃគោលការណ៍ណែនាំនេះ ។
- ៣. សេចក្តីតម្រូវផ្សេងទៀតដែលបានកំណត់ឱ្យអង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ មិនគួរកំណត់ឱ្យលើសពីការផ្តល់ជំនួយសមស្របសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូងឡើយ ។
- ៤. ការកំណត់សិទ្ធិដោយរដ្ឋផ្តល់សេវាគួររៀបចំឱ្យមានជាស្រេចនៅមុនគ្រោះមហន្តរាយកើតឡើង ឬយ៉ាងណាមួយដែលអាចធ្វើបានបន្ទាប់ពីមានគ្រោះមហន្តរាយ ។ នីតិវិធី និងយន្តការដែល

មានស្រាប់គួរមានលក្ខណៈសាមញ្ញ និងឆាប់រហ័សតាមដែលអាចធ្វើបាន ។ គួររំចែងពីនីតិវិធី និង យន្តការនេះឱ្យបានច្បាស់ ហើយព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនេះត្រូវតែអាចទាក់ទងរកបានដោយសេរី ។ គេអាចរាប់ទាំងការប្រើប្រាស់កម្មវិធីជាតិ កិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ឬការពឹងផ្អែកលើប្រព័ន្ធ ពិនិត្យគុណភាពជំនួយថ្នាក់តំបន់ និងអន្តរជាតិ ប្រសិនបើមាន ។

៥. ខរក្សាទុកនៃសេវាច្បាប់ក្នុងផ្នែកទី៥ គួរតែធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើការបន្តអនុវត្តបញ្ញត្តិនៃអនុ- ផ្នែកទី២ នៃកថាខ័ណ្ឌនេះ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ សិទ្ធិទទួលបានសេវាច្បាប់មិនគួរត្រូវបាន កែប្រែតាមទំនើងចិត្ត ដោយប្រតិសកម្ម ឬដោយគ្មានការជូនដំណឹងសមស្របអំពីកាលៈទេសៈ ទាំងនេះឡើយ ។

១៥. ការសម្របសម្រួលសំរាប់តួអង្គអ្នកផ្តល់ជំនួយ

រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ក៏អាចចង់បន្ត តាមការស្នើសុំ នូវសេវាច្បាប់មួយចំនួននៅក្នុងផ្នែកទី៥ ដល់តួអង្គអ្នកផ្តល់ជំនួយជាជាងអង្គការទាំងឡាយដែលបានគ្របដណ្តប់ដោយកថាខ័ណ្ឌទី១៣ និងទី ១៤ ដូចជាក្រុមហ៊ុនឯកជននានាដែលផ្តល់ជំនួយសប្បុរសធម៌ ដោយត្រូវដឹងថាសកម្មភាព ទាំងនេះមិនត្រូវប៉ះពាល់អវិជ្ជមានដល់ប្រតិបត្តិការរបស់អង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ ឬរដ្ឋផ្តល់ ជំនួយឡើយ ។ តួអង្គណាមួយដែលទទួលបានសេវាទាំងនេះ គួរបានតម្រូវឱ្យគោរពជាអប្បបរមានូវ លក្ខខណ្ឌដូចគ្នា ដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១៤ ។

ផ្នែកទី៥ : សេវាច្បាប់សំរាប់ការចូល និងការប្រតិបត្តិការ

គេបានស្នើថា រដ្ឋផ្តល់សេវាច្បាប់ដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១៦-២៤ ដល់រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គ ការទាំងឡាយដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ ។ គេបានយល់ថា ការផ្តល់សេវាទាំងនេះត្រូវ ស្ថិតក្រោមផលប្រយោជន៍នៃសន្តិសុខជាតិ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ សុខភាពសាធារណៈ និង បរិស្ថាន និងសីលធម៌សាធារណៈរបស់រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ រដ្ឋដើម និងរដ្ឋឆ្លងកាត់ដែលពាក់ ព័ន្ធ ។ ការចាត់វិធានការដើម្បីការពារប្រយោជន៍ទាំងនេះ គួរធ្វើត្រឹមតែសមល្មមសំរាប់បំពេញ សេចក្តីត្រូវការនៃគ្រោះមហន្តរាយជាក់ស្តែង និងស្របតាមភាពចាំបាច់សំរាប់ឆ្លើបតបនឹង សេចក្តីការរបស់សហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់ប៉ុណ្ណោះ ។ ប្រសិនបើសេវាមួយចំនួនដែលបាន ស្នើឡើងនៅទីនេះស្ថិតក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់អាជ្ញាធរច្រើនជាងរដ្ឋាភិបាលជាតិ រដ្ឋាភិបាលជាតិគួរ

តែ (ប្រសិនបើអាចធ្វើបានហើយសមស្រប) ត្រូវជំរុញលើកទឹកចិត្តដល់អាជ្ញាធរទាំងនេះដើម្បី ផ្តល់សេវាពាក់ព័ន្ធដល់រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការនានាដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ ។

១៦. បុគ្គលិក

១. ពាក់ព័ន្ធនឹងបុគ្គលិកផ្តល់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់គួរ :

- ក. ផ្តល់ទិដ្ឋការ និងលិខិតអនុញ្ញាតចាំបាច់សំរាប់ការងារ ដោយឥតគិតថ្លៃ ការបន្តជាថ្មីនៅ លើទឹកដីរបស់ខ្លួននូវរយៈពេលមួយចាំបាច់សំរាប់ធ្វើសកម្មភាពផ្តល់ជំនួយគ្រោះ មហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។
- ខ. ក្នុងប្រតិបត្តិការជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ត្រូវលើកលែង ឬពង្រឹងយ៉ាងខ្លាំងដល់ការផ្តល់ ទិដ្ឋការ និងលិខិតអនុញ្ញាតការងារ ។
- គ. បង្កើតនីតិវិធីដែលឆាប់រហ័សសំរាប់ការទទួលស្គាល់ជាបណ្តោះអាសន្នអំពីគុណសម្បត្តិ ផ្នែកវិជ្ជាជីវៈរបស់បុគ្គលិកពេទ្យ ស្ថាបត្យករ និងវិស្វកររបរទេស ប័ណ្ណបើកបរ និងប័ណ្ណ និងលិខិតបញ្ជាក់ដទៃទៀតដែលចាំបាច់សំរាប់ការបំពេញមុខងារផ្តល់ជំនួយគ្រោះ មហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង និងដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ថាពិតជាត្រឹមត្រូវ ដោយរដ្ឋផ្តល់ជំនួយដែលពាក់ព័ន្ធ ឬអង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ស្របច្បាប់ អំពីរយៈ ពេលចាំបាច់សំរាប់ធ្វើសកម្មភាពផ្តល់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញ ដំបូង ។
- ឃ. សម្រួលដល់សេរីភាពនៃការប្រើប្រាស់ និងសេរីភាពក្នុងការដើរហើរក្នុង និងព័ត៌មាន ដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះមហន្តរាយ ដោយគិតអំពីសុវត្ថិភាពរបស់បុគ្គលិកផ្តល់ ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។

២. ពេលមានការស្នើសុំ រដ្ឋដើម និងរដ្ឋឆ្លងកាត់គួរផ្អែកតាមការស្នើសុំនោះ លើកលែង ឬចេញឱ្យ ភ្លាមៗដោយឥតគិតថ្លៃនូវទិដ្ឋការចេញ ឬឆ្លងកាត់ តាមការចាំបាច់ ដល់បុគ្គលិកអង្គការដែលមាន សិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានា ។

៣. រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌គួរពិចារណាអំពីកំរិតដែលអាចឱ្យគោលដៅជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូងអាចសំរេចបាន តាមរយៈការជួលបុគ្គលិកក្នុងស្រុក ។

១៧. ទំនិញ និងគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារ

១. ពាក់ព័ន្ធទំនិញ និងគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូងដែលនាំចូល ឬនាំចេញដោយ ឬក្នុងនាមនៃរដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ស្របច្បាប់ រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ រដ្ឋដើម ឬរដ្ឋឆ្លងកាត់ ត្រូវ :

- ក. លើកលែងពន្ធគុយ អាករ ពន្ធទំនិញនាំចេញ ឬនាំចូល និងថ្លៃឈ្នួលរដ្ឋ
- ខ. លើកលែងលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ដែលបានតម្រូវសំរាប់ការនាំចេញ ការឆ្លងកាត់ និងការនាំចូលទំនិញ
- គ. ធ្វើឱ្យសាមញ្ញ និងកាត់បន្ថយជាអប្បបរមានូវសេចក្តីតម្រូវផ្នែកបែបបទលិខិតស្នាមសំរាប់ការនាំចេញ ការឆ្លងកាត់ និងការនាំចូលទំនិញ
- ឃ. អនុញ្ញាតដល់ការនាំចេញជាថ្មីនូវគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារ ឬទំនិញដែលមិនបានប្រើប្រាស់ដែលរដ្ឋផ្តល់ជំនួយ ឬអង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌មាន ហើយចង់រក្សាទុក ។

២. ពាក់ព័ន្ធតែទំនិញ និងគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយប៉ុណ្ណោះ រដ្ឋដើម រដ្ឋឆ្លងកាត់ និងរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ គួរផ្តល់បន្ថែម :

- ក. ការលើកលែង ឬការបន្ថយសេចក្តីតម្រូវផ្នែកត្រួតពិនិត្យ ប្រសិនបើការលើកលែងមិនអាចធ្វើទៅបាន ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យទំនិញ និងគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារជំនួយឱ្យបានឆាប់រហ័ស និងជាអាទិភាព តាមរយៈដំណើរការបុរេត្រួតពិនិត្យ ប្រសិនបើអាច ហើយ
- ខ. រៀបចំសំរាប់ការត្រួតពិនិត្យ និងការលើកដាក់ទំនិញនៅក្រៅម៉ោងធ្វើការ និងឬនៅកន្លែងក្រៅពីទីចាក់ការគុយ តាមការចាំបាច់ ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពយឺតយ៉ាវ ស្របតាមបញ្ញត្តិស្តីពីសុវត្ថិភាពរបស់រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ។ រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ត្រូវគោរពផ្លូវ និងការបញ្ជូនទំនិញតាមការកំណត់របស់រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ។

៣. ដើម្បីទទួលបានប្រយោជន៍ពីគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារខាងលើ រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានា (អនុលោមតាមបទដ្ឋានអន្តរជាតិដែលបានអនុម័តយល់ព្រម) ត្រូវធ្វើការវេចខ្ចប់ធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងដាក់សញ្ញាសំគាល់លើជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងទំនិញ និងគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខាររបកគំហើញដំបូង ហើយត្រូវមានបញ្ជីរាយលំអិតឈ្មោះមុខទំនិញនៅក្នុងការដឹកជញ្ជូននីមួយៗ ។ រដ្ឋនិងអង្គការទាំងនោះត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យបន្ថែមរាល់ទំនិញ និងគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារទាំងអស់ដើម្បីធានាអំពីគុណភាព និងភាពសមរម្យសំរាប់សេចក្តីត្រូវការក្នុងប្រទេសដែលរងផលប៉ះពាល់ ហើយត្រូវតែស្របតាមច្បាប់ជាតិរបស់ប្រទេសដែលរងផលប៉ះពាល់ និងបទដ្ឋានអន្តរជាតិ ។
៤. រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានាត្រូវទទួលបានការធានាខុសត្រូវចំពោះការរុះរើ ឬការបំផ្លាញចោលនូវជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូងទាំងឡាយណាដែលមិនចាំបាច់ និងមិនបានប្រើប្រាស់ ជាពិសេសប្រសិនបើទំនិញទាំងនោះអាចបង្កការគំរាមកំហែងដល់សុខភាព ឬសុវត្ថិភាពមនុស្ស ឬបរិស្ថាន ។

១៨. ទំនិញ និងគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារពិសេស

ក្រៅពីគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី១៧ ។

១. រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវទទួលស្គាល់ជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះការចុះបញ្ជី និងផ្តល់ផ្ទុកលេខបរទេសចំពោះយានយន្តដែលនាំចូលដោយរដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានា ឬក្នុងនាមរបស់ខ្លួនក្នុងការផ្តល់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។
២. រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវលើកលែង ឬពន្លឿនការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណផ្សេងៗនិងកាត់បន្ថយរបាំងឯទៀតចំពោះការប្រើប្រាស់ ការនាំចូល ឬការនាំចេញគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទូរគមនាគមន៍ដោយរដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានា ឬក្នុងនាមរបស់ខ្លួនក្នុងការផ្តល់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។ ដោយគ្មានការរើសអើង ឬប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់តួអង្គផ្តល់ជំនួយក្នុងស្រុក រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវផ្តល់ផងដែរ (ឬប្រសិនបើចាំបាច់ ជំរុញលើកទឹកចិត្តអង្គក្នុងស្រុកឯទៀតឱ្យផ្តល់) ដល់រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានានូវអាទិភាពប្រើប្រាស់រលកធាតុអាកាសកំរិតមធ្យម (bandwidth) រលកធាតុអាកាស (frequencies) និងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្តាយរណប(Satelite) សំរាប់ផ្ទេរទិន្នន័យ និងទូរគមនាគមន៍ទាក់ទងនឹងប្រតិបត្តិការជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ។

៣. រដ្ឋដើម រដ្ឋឆ្លងកាត់ និងរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ត្រូវបន្ថយរបាំងច្បាប់ និងរបាំងរដ្ឋបាលសំរាប់ ការនាំចេញ ការឆ្លងកាត់ ការនាំចូល និងការនាំចេញជាថ្មីនូវឱសថ និងគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារ ដោយ រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានា ឬក្នុងនាមរបស់ខ្លួនក្នុងការផ្តល់ ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង ស្របតាមកំរិតសុវត្ថិភាពសាធារណៈ និងច្បាប់ អន្តរជាតិ ។ រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានា ត្រូវចាត់វិធានការ សមស្របទាំងអស់ដើម្បីធានាគុណភាព ភាពសមស្រប និងសុវត្ថិភាពឱសថ និងគ្រឿងសម្ភារៈ បរិក្ខារ ហើយជាពិសេស :

ក. ឱសថដែលនាំចូល ត្រូវមានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់នៅក្នុងរដ្ឋដើម និងរដ្ឋដែលរង ផលប៉ះពាល់ ។

ខ. ឱសថដែលគេប្រើនៅក្នុងប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ត្រូវ :

១. បានដឹកជញ្ជូន និងទុកដាក់ក្នុងស្ថានភាពសមស្រប ដើម្បីធានាគុណភាពឱសថទាំងនោះ ហើយ

២. បានការពារមិនឱ្យមានការតែបន្លំ និងការប្រើប្រាស់មិនត្រឹមត្រូវ ។

គ. ឱសថដែលគេផ្តល់ជាអំណោយឱ្យប្រើប្រាស់នៅក្នុងរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវ :

១. មានរយៈពេលយ៉ាងតិច១២ ខែចាប់ពីថ្ងៃមកដល់រហូតដល់ថ្ងៃផុតកំណត់ប្រើប្រាស់ បើពុំនោះទេ ត្រូវមានការយល់ព្រមពីអាជ្ញាធរដែលទទួល ។

២. បានដឹកជញ្ជូន និងទុកដាក់ក្នុងស្ថានភាពសមស្រប ដើម្បីធានាគុណភាពឱសថ រហូតដល់ ឱសថទាំងនោះមកដល់រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ហើយ

៣. បានបិទសញ្ញាសំគាល់ត្រឹមត្រូវជាភាសាដែលអាចយល់បានក្នុងរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ ដោយគ្មានឈ្មោះកម្មសិទ្ធិករអន្តរជាតិ ឬឈ្មោះប្រភេទ លេខក្រុម ទម្រង់ការប្រើប្រាស់ កំលាំង ឈ្មោះអ្នកផលិត បរិមាណក្នុងប្រអប់ លក្ខខណ្ឌនៃការស្តុកទុក និងកាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់ ប្រើប្រាស់ ។

៤. រដ្ឋដើម រដ្ឋឆ្លងកាត់ និងរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវពិចារណាអំពីសេចក្តីតម្រូវធម្មតា អំពីការ សំលាប់មេរោគ និងការហាមប្រាម និងការរឹតត្បិតលើការនាំចូល និងការនាំចេញស្បៀងអាហារ

ដោយរដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានាក្នុងប្រតិបត្តិការផ្តល់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយអាចត្រូវបានកែសម្រួល ឬកាត់បន្ថយ ។

១៩. ការដឹកជញ្ជូន

១. រដ្ឋដើម រដ្ឋឆ្លងកាត់ និងរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ (ដោយមិនមានការពន្យារពេលជ្រុល) ត្រូវផ្តល់ការអនុញ្ញាតឱ្យយានយន្តធ្វើដំណើរបានឆាប់រហ័សតាមផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក ផ្លូវអាកាស ដែលប្រតិបត្តិការដោយរដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានា ឬក្នុងនាមរបស់ខ្លួនសំរាប់គោលបំណងដឹកជញ្ជូនជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូង និងដោយសុក្រឹត្យត្រូវលើកលែងថ្លៃឈ្នួលផ្សេងៗ ។

២. ជាពិសេស ការអនុញ្ញាតត្រូវបានផ្តល់សំរាប់ការហោះហើរ ការចុះចត និងការចេញដំណើររបស់យន្តហោះ ។ យន្តហោះទាំងនេះត្រូវបានអនុញ្ញាតផងដែរឱ្យប្រតិបត្តិការនៅលើដែនដីនៃរដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ តាមការចាំបាច់សំរាប់ការដឹកជញ្ជូនជំនួយ ។

៣. ត្រូវចេញទិដ្ឋាការចាំបាច់សំរាប់ការចេញ ការឆ្លងកាត់ និងការចូលដល់បុគ្គលិកប្រើប្រាស់យានយន្តដឹកជញ្ជូនជំនួយ ។

២០. ឋានៈផ្លូវច្បាប់បណ្តោះអាសន្នក្នុងស្រុក

១. រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវផ្តល់ឋានៈនីតិបុគ្គលពាក់ព័ន្ធដល់រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានា នៅពេលមកដល់ ឬយ៉ាងឆាប់តាមដែលអាចធ្វើបានបន្ទាប់ពីការមកដល់ យ៉ាងហោចណាស់ក៏ការអនុញ្ញាតជាបណ្តោះអាសន្នឱ្យប្រតិបត្តិការស្របច្បាប់លើទឹកដីរបស់ខ្លួនដើម្បីប្រើប្រាស់សិទ្ធិទាំងនេះ រួមមានការបើកកុងធនាគារ ការចុះកិច្ចសន្យា និងការជួល ការទទួល និងចែកចាយទ្រព្យសម្បត្តិ និងការផ្តើមនីតិវិធី សំរាប់គោលបំណងក្នុងការផ្តល់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។

២. រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានា ត្រូវផ្តល់ផងដែរនូវសិទ្ធិនាំចូលដោយសេរីនូវមូលនិធិ និងរូបិយវត្ថុចាំបាច់ ចូល ឬចេញពីប្រទេសតាមរយៈមធ្យោបាយច្បាប់ និងទទួលបានអាត្រាប្តូរប្រាក់តាមផ្លូវច្បាប់ទាក់ទងនឹងជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូងរបស់ខ្លួន ។

៣. រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយ មនុស្សធម៌មានសិទ្ធិជួល និងបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងាររបស់បុគ្គលិកក្នុងស្រុកតាមផ្លូវច្បាប់ ។

២១. ពន្ធអាករ

រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវផ្តល់ការលើកលែងដល់រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយ មនុស្សធម៌មានសិទ្ធិលើតំលៃបន្ថែម និងពន្ធ ឬអាករឯទៀតដោយផ្ទាល់ទាក់ទងនឹងជំនួយគ្រោះ មហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។

២២. សន្តិសុខ

រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវចាត់វិធានការសមស្របអំពីសុវត្ថិភាព និងសន្តិសុខដល់បុគ្គលិកផ្តល់ ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូងនៃរដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ ជំនួយមនុស្សធម៌មានសិទ្ធិ និងដល់ទីតាំង អាគារ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន គ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារ និងទំនិញ ដែលបានប្រើប្រាស់សំរាប់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។ រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គ ការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ត្រូវចាត់ផងដែរនូវវិធានការសមស្របទៅនឹងតំរូវការផែនការ និងប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួនដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យផ្នែកសន្តិសុខ ។

២៣. ពេលវេលាបន្ថែម

រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែង ប្រសិនបើចាំបាច់ ដើម្បីធានាឱ្យក្រសួងមន្ទីរ និងសេវា រដ្ឋចាំបាច់ ដើម្បីឱ្យការងារដឹកជញ្ជូនជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយបានទាន់ពេលវេលានៅ ក្រៅម៉ោងធ្វើការធម្មតា ។

២៤. ការចំណាយ

- ១. ថ្លៃឈ្នួលសំរាប់ការផ្តល់ជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ ឬជំនួយរបកគំហើញដំបូង ស្រប តាមគោលការណ៍ណែនាំនេះ តាមធម្មតាគឺជាបន្ទុករបស់រដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិ ផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ រដ្ឋផ្តល់ជំនួយអាចព្រមព្រៀងមុនជាមួយ រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ក្នុងការទូទាត់សងវិញនូវការចំណាយ និងថ្លៃឈ្នួលមួយចំនួន ឬសំរាប់ កម្មវិធីបណ្តោះអាសន្ននូវគ្រឿងសម្ភារៈបរិក្ខារផ្សេងៗ ។

២. រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ត្រូវពិចារណា (ប្រសិនបើស្ថិតក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន និងតាមដែលអាចធ្វើបានក្រោមកាលៈទេសៈទាំងនេះ) ផ្តល់សេវាមួយចំនួនដោយគិតថ្លៃឈ្នួលទាប ឬដោយឥតគិតថ្លៃពីរដ្ឋផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការដែលមានសិទ្ធិផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌នានា ដែលអាចរាប់ទាំង :

- ក. ការដឹកជញ្ជូនក្នុងស្រុក រួមទាំងតាមអាកាសចរជាតិ
- ខ. ការប្រើប្រាស់អាគារ និងដីសំរាប់ការិយាល័យ និងឃ្នាំងដាក់ទំនិញ និង
- គ. ការប្រើប្រាស់គ្រឿងឧបករណ៍លើកដាក់ទំនិញ និងការគាំទ្រផ្នែកភស្តុភារ ។

សេចក្តីសំរេចចិត្តលេខ៤ នៃសន្និសីទអន្តរជាតិលើកទី៣០ ស្តីពីកាកបាទក្រហម
និងអង្គច័ន្ទក្រហម - ការអនុម័តគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការសម្រួលក្នុងស្រុក
និងការគ្រប់គ្រងជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយបកកំហើញដំបូង
(ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧)

សេចក្តីសម្រេចចិត្តលេខ៤ នៃសន្និសិទ្ធអន្តរជាតិលើកទី៣០ ស្តីពីកាកបាតក្រហម
និងអង្គច័ន្ទក្រហម - ការអនុម័តគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការសម្រួលក្នុងស្រុក
និងការគ្រប់គ្រងជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង
(ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧)

សន្និសិទ្ធអន្តរជាតិលើកទី៣០ របស់កាកបាតក្រហម និងអង្គច័ន្ទក្រហម

ដោយមានកង្វល់អំពី ស្ថានភាពដ៏លំបាកធ្ងន់ធ្ងររបស់ជនទាំងឡាយដែលត្រូវការជាបន្ទាន់នូវជំនួយសង្គ្រោះ
បន្ទាន់ និងជំនួយរបកគំហើញក្រោយកើតមានគ្រោះមហន្តរាយ ។

ដោយអះអាងជាថ្មី ថាកង្វល់ធំបំផុតរបស់មនុស្សជាតិ និងរបស់សហគមន៍អន្តរជាតិក្នុងស្ថានភាពគ្រោះមហន្តរាយ
នោះគឺការការពារ និងសុខុមាលភាពរបស់បុគ្គល និងធានាការពារសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋាន ដូចមាន
ចែងក្នុងសេចក្តីប្រកាសស្តីពីគោលការណ៍សំរាប់ជំនួយមនុស្សធម៌អន្តរជាតិដល់ប្រជាពលរដ្ឋស៊ីវិលក្នុង
ស្ថានភាពគ្រោះមហន្តរាយ ដែលបានអនុម័តដោយសន្និសិទ្ធអន្តរជាតិលើកទី២១ របស់កាកបាតក្រហម
អន្តរជាតិក្នុងឆ្នាំ១៩៦៩ ។

ដោយរំលឹកឡើងវិញ ថាសកម្មភាពរបស់កាកបាតក្រហម និងអង្គច័ន្ទក្រហមអន្តរជាតិ (សកម្មភាព) ចាត់
ទុកជាសិទ្ធិមួយដ៏សំខាន់របស់មនុស្សគ្រប់រូបទាំងសិទ្ធិក្នុងការផ្តល់ និងសិទ្ធិក្នុងការទទួលជំនួយមនុស្ស-
ធម៌ ដូចមានចែងក្នុងគោលការណ៍ និងវិធានរបស់កាកបាតក្រហម និងអង្គច័ន្ទក្រហមក្នុងជំនួយ
គ្រោះមហន្តរាយ ដូចបានធ្វើវិសោធនកម្មដោយសន្និសិទ្ធអន្តរជាតិស្តីពីកាកបាតក្រហម និងអង្គច័ន្ទ
ក្រហមក្នុងឆ្នាំ១៩៩៥ ។

ដោយបញ្ជាក់ជាថ្មី ថាសកម្មភាពជំនួយនេះគឺជាការសំដែងនូវសាមគ្គីភាពអន្តរជាតិ ហើយថាការពង្រីកជំនួយ
ពង្រឹងចំណងមិត្តភាពរវាងមនុស្ស និងមនុស្ស ដែលជាការរួមចំណែកដល់ការពង្រឹងសន្តិភាពលើពិភព
លោក ដូចមានចែងក្នុងសេចក្តីសម្រេចចិត្តលេខ១៨ នៃសន្និសិទ្ធអន្តរជាតិរបស់កាកបាតក្រហមក្នុងឆ្នាំ
១៩៦៥ ។

ដោយកត់សំគាល់ ថាមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិបានគូសបញ្ជាក់ជាច្រើនលើកច្រើនសារអំពីសារៈសំខាន់នៃជំនួយមនុស្សធម៌ចំពោះជនទាំងឡាយដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយគ្រោះមហន្តរាយ រួមទាំងនៅក្នុងសេចក្តីសំរេចចិត្តលេខ៤៦/១៨២ ឆ្នាំ១៩៩១ លេខ៤៣/១៣១ ឆ្នាំ១៩៨៨ និងលេខ៥៧/១៥០ ឆ្នាំ២០០២ ហើយថាសេចក្តីសំរេចចិត្តទាំងពីររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិលេខ៣២/៥៦ ឆ្នាំ១៩៧៧ និងសេចក្តីសំរេចចិត្តលេខ៦ នៃសន្និសិទ្ធអន្តរជាតិរបស់កាកបាតក្រហមអន្តរជាតិ ឆ្នាំ១៩៧៧ បានអនុម័តបណ្តុំនៃ "វិធានការពង្រឹងជំនួយសង្គ្រោះបន្ទាន់" ដើម្បីសម្រួលដល់ប្រតិបត្តិការជំនួយអន្តរជាតិ ។

ដោយរំលឹកឡើងវិញ អំពីការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់សហគមន៍អន្តរជាតិក្នុងសេចក្តីប្រកាសសហស្សវត្សរ៍ឆ្នាំ២០០០ ដើម្បីពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ដើម្បីបន្ថយចំនួន និងផលប៉ះពាល់នៃគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ ឬគ្រោះមហន្តរាយដែលមនុស្សជាអ្នកបង្កឡើង ហើយនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសហិយូហ្គេ និងក្របខ័ណ្ឌសកម្មភាពឆ្នាំ២០០៥ ដើម្បីពង្រឹងក្របខ័ណ្ឌស្ថាប័នជាតិ និងច្បាប់ និងដើម្បីពង្រឹងការត្រៀមបំប៉នសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ ដើម្បីបង្កើតភាពបទបែន និងការឆ្លើយតបដ៏មានប្រសិទ្ធភាពចំពោះគ្រោះមហន្តរាយនៅគ្រប់កំរិត ។

ដោយកត់សំគាល់

ដោយការស្នើសុំសរសើរចំពោះការអនុវត្តន៍របស់ប្រទេសជាច្រើនក្នុងការសម្រួលជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញនៅពេលដែលចាំបាច់ និងបានបង្កើនការយកចិត្តទុក និងសកម្មភាពរបស់សហគមន៍មនុស្សធម៌អន្តរជាតិ ដើម្បីពង្រឹងកិច្ចសម្របសម្រួល និងប្រសិទ្ធភាពនៃជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញ ។

ដោយស្វាគមន៍ ការរីកចំរើននៃកិច្ចការធ្វើជាលំដាប់ និងប្រតិបត្តិការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាយោបល់ស្តីពីការស្វែង និងជួយសង្គ្រោះអន្តរជាតិ ដោយមានការគាំទ្រពីការិយាល័យសហប្រជាជាតិទទួលបន្ទុកការសម្របសម្រួលកិច្ចការមនុស្សធម៌ និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងឈានមុខគេរបស់អង្គការមនុស្សធម៌អន្តរជាតិធានាក្នុងការបង្កើតយន្តការ និងបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីគុណភាព និងការទទួលខុសត្រូវចំពោះជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញ ដូចជាក្រមសីលធម៌ស្តីពីសកម្មភាពអន្តរជាតិនៃកាកបាតក្រហម និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនានា (NGOs) ក្នុងជំនួយគ្រោះមហន្តរាយឆ្នាំ១៩៩៤

និងធម្មនុញ្ញស្តីពីវិស័យមនុស្សធម៌ និងបទដ្ឋានអប្បបរមាក្នុងការឆ្លើយតបគ្រោះមហន្តរាយដូចបានធ្វើ
វិសោធនកម្មក្នុងឆ្នាំ២០០៤ ។

ដោយរំលឹកឡើងវិញ អំពីទិសដៅចុងក្រោយចំណុច២.១.១ នៃសន្និសិទ្ធអន្តរជាតិរបស់កាកបាតក្រហម និង
អង្គច័ន្ទក្រហមឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលអំពាវនាវដល់រដ្ឋនានា ប្រសិនបើចាំបាច់ ដើម្បីបញ្ចូលទំនាក់ទំនងទៅ
នឹងប្រព័ន្ធឆ្លើយតបគ្រោះមហន្តរាយអន្តរជាតិ ទៅក្នុងផែនការជាតិស្តីពីការត្រៀមបំប្រុងសំរាប់គ្រោះ
មហន្តរាយ ក៏ដូចជា ការចែងឱ្យបានច្បាស់អំពីតួនាទីភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវរបស់សង្គមជាតិនៃ
កាកបាតក្រហម និងអង្គច័ន្ទក្រហម រួមទាំងសេចក្តីបរិយាយអំពីគោលនយោបាយជាតិ និងស្ថាប័ន
សម្របសម្រួលមានសមត្ថកិច្ច ។

ដោយរំលឹកឡើងវិញទៀត អំពីទិសដៅចុងក្រោយចំណុច៣.២ នៃសន្និសិទ្ធអន្តរជាតិរបស់កាកបាតក្រហម
និងអង្គច័ន្ទក្រហមឆ្នាំ២០០៣ និងការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ខ្លួនថានឹងផ្សព្វផ្សាយការយល់ដឹង ការពន្យល់បំភ្លឺ
ការអនុវត្ត និងការបង្កើតច្បាប់ វិធាន និងគោលការណ៍ចាំបាច់សំរាប់ឆ្លើយតបនឹងគ្រោះមហន្តរាយ
អន្តរជាតិ នឹងជួយក្នុងការសម្រួល និងការពង្រឹងកិច្ចសម្របសម្រួល ភាពត្រឹមត្រូវ គុណភាព និង
ការទទួលខុសត្រូវនៃសកម្មភាពអន្តរជាតិនៃការឆ្លើយតបនឹងគ្រោះមហន្តរាយ ដែលដូច្នោះ អាចរួម
ចំណែកយ៉ាងធំធេងដល់ការការពារសេចក្តីថ្លៃថ្នូរជាមនុស្សនៅក្នុងស្ថានភាពនៃគ្រោះមហន្តរាយ ។

ដោយកត់សំគាល់ អំពីរបាយការណ៍របស់សហព័ន្ធអន្តរជាតិនៃសង្គមកាកបាតក្រហម និងអង្គច័ន្ទក្រហម
(សហព័ន្ធអន្តរជាតិ) ដូចបានគូសបញ្ជាក់នៅក្នុងឯកសារសាវតាររបស់សន្និសិទ្ធិ (៣០IC/០៧/៩.១)
ថាក្របខ័ណ្ឌនៃច្បាប់ និងបទដ្ឋានអន្តរជាតិស្តីពីជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងរបកគំហើញ
នៅមានភាពរហ័សរហ័ទន់ និងមិនទាន់បានប្រើប្រាស់បានសមស្រប ដែលជារឿយៗខ្វះខាតរយៈពេលរវាង
ច្បាប់ជាតិ និងបទដ្ឋានអន្តរជាតិ ហើយថានៅតែមានរបាំងច្បាប់ចំពោះប្រសិទ្ធភាពជំនួយអន្តរជាតិ
សំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ និងរបកគំហើញ ។

ដោយទទួលស្គាល់ ថាមានការកើនឡើងនៃទំហំ និងភាពផ្សេងៗគ្នានៃតួអង្គអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងជំនួយ
គ្រោះមហន្តរាយ និងរបកគំហើញបានផ្តល់នូវឱកាសដ៏សំខាន់ ប៉ុន្តែទន្ទឹមនេះក៏ត្រូវការខិតខំប្រឹងប្រែង

មួយចំនួនទៀត ដើម្បីជួយដល់ជនរងគ្រោះ និងធានាការជួយបំពេញបន្ថែមលើជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់ គ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញ ពីយន្តការនិងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងឆ្លើយតបក្នុងស្រុក ។

ដោយទទួលស្គាល់ សិទ្ធិអធិបតេយ្យរបស់រដ្ឋដែលរងផលប៉ះពាល់ក្នុងការស្វែងរក ការទទួលយក ការសម្រប សម្រួល ការគ្រប់គ្រង និងការឃ្លាំមើលជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដែលបានផ្តល់ ដោយតួអង្គអ្នកផ្តល់ជំនួយក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ។

ដោយពិចារណា អំពីតួនាទីសំខាន់នៃច្បាប់ និងគោលនយោបាយក្នុងស្រុកក្នុងបញ្ហានេះ ដែលគួរត្រូវបាន បង្កើតបន្ថែមទៀតស្របតាមបទដ្ឋាន និងគោលការណ៍ពាក់ព័ន្ធនៃច្បាប់អន្តរជាតិ ។

១. *អនុម័ត* គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការសម្រួលក្នុងស្រុក និងការគ្រប់គ្រងជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់គ្រោះ មហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញដំបូង ។

២. *ជំរុញលើកទឹកចិត្ត* រដ្ឋទាំងអស់ដើម្បីប្រើប្រាស់គោលការណ៍ទាំងនេះ ដើម្បីពង្រឹងគោលនយោបាយច្បាប់ ជាតិរបស់ខ្លួន និងក្របខ័ណ្ឌស្ថាប័ន ក៏ដូចជាការបង្កើត ប្រសិនបើចាំបាច់ នូវកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី និង កិច្ចព្រមព្រៀងថ្នាក់តំបន់សំរាប់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ ដោយយល់ដឹងថា គោលការណ៍ទាំងនេះមិន បង្កើតកាតព្វកិច្ចគតិយុត្តឡើយ ។

៣. *គូសបញ្ជាក់* ថាពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាពជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញរបស់កាកបាតក្រហម និងអង្គការស្របតាមវិធាន គោលការណ៍នេះត្រូវអនុវត្តស្របតាមវិធាន គោលការណ៍ និងការអនុវត្តន៍សកម្មភាព ដែលបានទទួលស្គាល់ រាប់ទាំងលក្ខន្តិកៈស្តីពីសកម្មភាព ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មក្នុងឆ្នាំ១៩៩៥ និងឆ្នាំ ២០០៦ គោលការណ៍ និងវិធានសំរាប់ជំនួយគ្រោះមហន្តរាយរបស់កាកបាតក្រហម និងអង្គការស្របតាម ដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មក្នុងឆ្នាំ១៩៩៥ កិច្ចព្រមព្រៀងសេរីលស្តីពីការរៀបចំសកម្មភាពអន្តរជាតិនៃ សមាសភាពនៃសកម្មភាពរបស់កាកបាតក្រហម និងអង្គការស្របតាមអន្តរជាតិឆ្នាំ១៩៩៧ និងវិធានការ បន្ថែមដើម្បីពង្រឹងការអនុវត្តន៍កិច្ចព្រមព្រៀងសេរីលឆ្នាំ២០០៥ និងមិនប៉ះពាល់ដល់ការរៀបចំច្បាប់ ដែលមានស្រាប់រវាងសមាសភាពនីមួយៗនៃសកម្មភាព និងរដ្ឋពាក់ព័ន្ធ ។

៤. អញ្ជើញ រដ្ឋទាំងអស់ សហព័ន្ធអន្តរជាតិ និងសង្គមជាតិធានាឱ្យធ្វើការណែនាំអំពីគោលការណ៍ទាំងនេះ ដល់អង្គការអន្តរជាតិ អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលក្នុងតំបន់ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធនឹងជំនួយគ្រោះមហន្តរាយ និងជំនួយរបកគំហើញ ។

៥. អញ្ជើញ សហព័ន្ធអន្តរជាតិ និងសង្គមជាតិធានាឱ្យ ដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយ អង្គការសហប្រជាជាតិ ក៏ដូចជាអង្គការក្នុងតំបន់ និងអង្គការអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធចទៀត ដើម្បី :

- ១. ផ្សព្វផ្សាយ និងគាំទ្រដល់ការប្រើប្រាស់គោលការណ៍ណែនាំក្នុងការពង្រឹងគោលនយោបាយច្បាប់ជាតិ និងក្របខ័ណ្ឌស្ថាប័នសំរាប់ការឆ្លើយតបនឹងគ្រោះមហន្តរាយ ។
- ២. ពង្រឹងការបញ្ចៀបគោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះនៅក្នុងការបង្កើតរាល់ច្បាប់ពាក់ព័ន្ធដែលមានស្រាប់ ការគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ គំនិតផ្តួចផ្តើមកាត់បន្ថយហានិភ័យ ជាពិសេស យុទ្ធសាស្ត្រការពង្រឹងអន្តរជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធកាត់បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយ(ISDR) និងវេទិកាថ្នាក់តំបន់របស់ខ្លួនដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃគ្រោះមហន្តរាយ និង
- ៣. បន្តការស្រាវជ្រាវ និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងតស៊ូមតិរបស់ខ្លួន និងការបង្កើតឧបករណ៍ និងគំរូដើម្បីពង្រឹងការត្រៀមបំប៉នតាមផ្លូវច្បាប់សំរាប់គ្រោះមហន្តរាយ ។

៦. អញ្ជើញ សហព័ន្ធអន្តរជាតិ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសង្គមជាតិធានា ដើម្បីដាក់ស្នើរបាយការណ៍ជាបន្តបន្ទាប់ស្តីពីការអនុវត្តន៍សេចក្តីសំរេចចិត្តរបស់សន្និសីទអន្តរជាតិលើកទី៣១ របស់កាកបាតក្រហម និងអង្គច័ន្ទក្រហម ។

End.

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីកម្មភាពអន្តរជាតិរបស់

កាកបាទក្រហមនិងអង្គច័ន្ទក្រហម

មនុស្សធម៌

កម្មភាពកាកបាទក្រហម និងអង្គច័ន្ទក្រហមអន្តរជាតិ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងផ្តល់ជំនួយដោយមិនមានការរើសអើងចំពោះអ្នករូបសនៅលើសមរម្យ ការខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួននៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់អន្តរជាតិដើម្បីបង្ការ និងកាត់បន្ថយការឈឺចាប់របស់មនុស្សនៅគ្រប់ទិសទី ។ គោលការណ៍ណែនាំមានគោលដៅការពារអាយុជីវិត និងសុខភាព និងធានាការឱ្យមានការគោរពចំពោះមនុស្សជាតិ ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងមិត្តភាព សហប្រតិបត្តិការទៅវិញទៅមក និងសន្តិភាពជាអមត៌ក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងអស់ ។

ភាពមិនលំអៀង

គោលការណ៍ណែនាំនេះមិនមានការរើសអើងចំពោះសញ្ជាតិ ជាតិសាសន៍ ជំនឿសាសនា វណ្ណៈសង្គម ឬមតិឡើយ ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីបន្តការឈឺចាប់របស់បុគ្គលទាំងឡាយ ដោយផ្អែកទាំងស្រុងលើសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេ និងផ្តល់អាទិភាពចំពោះករណីនៃការឈឺចាប់បន្ទាន់បំផុត ។

អព្យាក្រឹត្យភាព

ដើម្បីឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបមានការជឿជាក់ សកម្មភាពនេះមិនត្រូវលំអៀងក្នុងអារិភាព ឬចូលរួមក្នុងវិវាទណាមួយដែលមានចរិតលក្ខណៈជានយោបាយ ជាតិសាសន៍ សាសនា ឬមនោគមវិទ្យាឡើយ ។

ឯករាជ្យភាព

សកម្មភាពនេះត្រូវតែឯករាជ្យ ។ សង្គមជាតិធានា ទន្ទឹមនឹងដើរតួនាទីជានិច្ចក្នុង សេវាមនុស្សធម៌នៃរដ្ឋាភិបាលរបស់ខ្លួន និងស្ថិតក្រោមច្បាប់ប្រទេសរៀងៗខ្លួន ជា និច្ចជាកាលរក្សាស្វយ័តភាពដើម្បីឱ្យពួកគេអាចបំពេញការងារបានគ្រប់ពេលវេលា ស្របតាមគោលការណ៍នៃសកម្មភាពនេះ ។

សេវាកម្មស្ម័គ្រចិត្ត

នេះជាសកម្មភាពជំនួយដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដោយមិនត្រូវយកផលកម្រៃ ។

ឯកភាព

នៅក្នុងប្រទេសមួយត្រូវមានសង្គមកាកបាតក្រហម ឬអង្គច័ន្ទក្រហមតែមួយគត់ ។ សង្គមនេះត្រូវតែបើកចំហរសំរាប់មនុស្សគ្រប់រូប ។ សង្គមនេះត្រូវតែអនុវត្តការ ងារមនុស្សធម៌របស់ខ្លួននៅលើទឹកដីរបស់ខ្លួនទាំងមូល ។

សកលភាព

សកម្មភាពកាកបាតក្រហម ឬអង្គច័ន្ទក្រហមអន្តរជាតិ (ដែលក្នុងនោះសង្គមទាំង អស់មានឋានៈស្មើគ្នា និងចែករំលែកភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវស្មើគ្នាក្នុងការ ជួយគ្នាទៅវិញទៅមក) គឺជាសកម្មភាពទូទៅលើពិភពលោក ។

End.